

de VOLKSUNIE

BLAD VAN DE VLAAMS NATIONALE PARTIJ

BEHEER : Maur. LEMONNIERLAAN 82, BRUSSEL 1, TEL. 11.82.16

VERKRIJGBAAR BIJ ALLE DAGBLADVERKOPERS

ANTWERPEN

Op woensdag 7 oktober in de Beurs te Antwerpen om 20 uur 30

GROTE SLOTMEETING

Sprekers : Mr Hugo Schiltz, lijststaanvoerder te Antwerp.
Mr F. van der Elst, volksvertegenwoordiger.

Voorzitter : Rudi van der Paal
Zang door Kor van der Gotten en Hugo Raspoet.

Omlijsting door het gezelschap « Nele » met Kris Deroo.

ALLEN DAARHEEN!

(Clisjee C.G.T.-foto Poncin)

« Antwerpen boven ». Deze leuze heeft de Antwerpse V.U. — ter gelegenheid van de verkiezingen — tot de hare gemaakt. En niet alleen nu, maar ook in de toekomst zullen wij deze slogan indachtig blijven. Als echte Antwerpenaars, als leden van 'n partij in dienst van ons volk, gaat inderdaad het belang van onze mensen boven al de rest.

Wij zijn niet gebonden aan de Brusselse franskiljonse kapitalisten die met alle mogelijke middelen de ontwikkeling van Antwerpen trachten af te remmen en die in de huidige stadshuisregeerders gemakkelijke en gewillige dienaars voor hun politiek hebben. Hoe is het anders verklaarbaar dat broodnodige kredieten voor de haven van Antwerpen — onder meer voor de aanleg van het zevende havendok en het graven van een tunnel onder het zeekanaal Zandvliet-Kruisschans — geweigerd worden door de Brusselse ministeries? Hoe is het anders mogelijk dat de Antwerpse luchthaven te Deurne wordt afgeschaft, daar waar iedere moderne Europese haven over een degelijk ingericht vliegveld beschikt?

Hoe is het anders te verklaren dat een wereldstad als Antwerpen, nog steeds niet over een universiteit beschikt die voldoet aan het schreeuwend tekort aan dergelijk onderwijs in Vlaanderen en vooral in het Antwerpse?

Moeten wij verder wijzen op de verkeerschaos in onze stad, vergeleken bij Brussel waar op ieder kruispunt een tunnel of een viadukt ter beschikking van de automobilisten staat? Moeten wij nog de aandacht vestigen op het getreuzel met de nieuwe tunnel of het werkelijk wraakroepend aanslepen van de E-3 snelweg, waarmee — ondanks alle beloften — nog steeds niet begonnen werd? Moeten wij nog eens de diktatuur van de twee grote partijen aan de kaak stellen, de BSP en de CVP die iedere benoeming of iedere verhoging in een stadsbetrekking, afhankelijk maken van de kleur der partij-lidmaatschapskaart en niet van de bekwaamheid of de behaalde diploma's?

Wij zouden zo kunnen voortgaan over de jeugd- en gezinspolitiek, over de woningbouw, het onderwijs enz.

Zoals het thans is kan het niet blijven voortgaan. De Volksunie wil daar verandering in brengen. Zij kan dat met de steun van alle lezers en simpatizanten. Deze laatste week voor de verkiezingen dient nog een grote inspanning geleverd te worden. Maar met de inzet van ieders krachten wordt het mogelijk gemaakt dat de stem van de Volksunie krachtig versterkt wordt in het Antwerpse stadhuis. Dan wordt een onafhankelijke en slechts aan de volkswil gehoorzamende oppositie mogelijk, een oppositie die geen blad voor de mond zal nemen, maar luid en vastberaden haar stem zal laten weerklinken.

Mr Hugo Schiltz
Gemeenteraadslid
Lijstaanvoerder V.U.-Antwerpen

DEZE WEEK

Verder in ons blad zal de lezer nog een oproep vinden tot financiële steun voor onze T.V.-uitzending. Inderdaad — zoals wij verleden week reeds uitvoeriger meldden komt de Volksunie voor het scherm van de Vlaamse Televisie op donderdag 8 oktober te 19 u 45. De radiorede van Mr Schiltz gaat op woensdag 7 oktober te 19 u 50. Het is vooral de T.V.-uitzending die ons veel geld zal kosten. Daarom vragen wij U nog eens aandachtig onze oproep op bladzijde 5 te willen lezen.

- BLZ. 3 - ANTWERPEN : DE ECHE VLAAMSE HOOFDSTAD
- BLZ. 4 - OPEN BRIEF AAN C.V.P.-STUDERENDEN
- BLZ. 8 - ANTWERPEN BOVEN!
- BLZ. 10 - EEN BOER WORDT VAN ZIJN ERF GEJAAGD
- BLZ. 16 - ZWENDEL EN BANKROET

DAVIDSFONDS

Mijne heren,

Mijn inziens verd'ent, de hulde aan de heer Amter, en de voorafgegangene besprekingen van het Davidsfonds wel eens in een luxelijste in ons weekblad te verschijnen. De commentaren over deze hulde, en de sektievergaderingen, bevestigen ons de gezonde wijze, waarop deze « grootste culturele organisatie van Vlaanderen » stelling neemt.

Stelling neemt, inzake federalisme, met een juiste formulering van het « waarom federalisme » en « daarom federalisme ».

Meer nog, we zien, hoe deze organisatie haar leden en alle andere bewuste Vlamingen ertoe aanzet « bij het vervullen hunner politieke plichten hun vertrouwen te weigeren aan degenen, die zich bijvoorbeeld zouden neerleggen bij een publiek rechterlijke minorisering van de Vlamingen » het verheugt ons te horen dat die door en door Katholieke organisatie « een beroep doet op andersdenkende Vlamingen om één te zijn. Eenheid in de strijd voor Vlaanderen.

E.D.B. - Edegem.

BEGONIATEELT

Toen de begoniateelt er niet al te schitterend meer voor stond, werd de G.B.C.O. (Gentse Bloembollen-Coöperatieve) gesticht. Dat gebeurde in het voorjaar '62. De Belgische Boerenbond nam deze coöperatieve onder haar bescherming en garandeerde dat al wie toetrad tot de GBCO, zeker kon zijn van de betaling van zijn bloembollenoogst. Met de ledenwerving werd een begin gemaakt, maar dat ging niet zo gemakkelijk als men aanvankelijk vermoed had. Men mag niet uit het oog verliezen dat die kwekers onder de middeleeuwse druk staan van enkele exporteurs, welke die mensen zodanig de schrik op het lijf jagen, dat zij praktisch tot geen enkele vereniging durven toetreden. Zo geraakte de GBCO aan 113 leden op de meer dan zeven-

tonderd bloembollenkwekers. De aangesloten kregen kleine voorshotten van de BB, die slechts toegestaan werden wanneer aankoopfacturen van Exporteurs konden voorgelegd worden. De BB nam natuurlijk geen risico. Een goed half jaar na de levering kon aan de leden maar 64 % van de prijs uitbetaald worden, vanwege het niet verkopen van ruim 3,5 milj. bollen. De coöperatieve leed een verlies van ± 7 milj. F om het in klinkende munt uit te drukken en natuurlijk met haar de aangesloten.

In juni '63 werd dan een algemene vergadering van de GBCO samengeroepen. Daar verscheen ook een hele bende fijngeklede heren van de BB. Bijna al de aangesloten (95 %) zagen in dat het een kwestie was van volhouden en ondanks de geleden verliezen stemden ze voor het behoud van de GBCO. De BB zegde ook een steun toe van 3 miljoen en men kon verder werken.

De GBCO had echter zonder de waard gerekend. Op aandringen van de BB werd 14 dagen later een nieuwe algemene vergadering samengeroepen. Daar verscheen slechts één eerbiedwaardige BB-man om te verklaren dat de BB wel drie miljoen wilde geven, maar alleen als de GBCO onthouden werd. Onder deze financiële druk zijn de meeste kwekers gewicht. Ze stemden voor de liquidatie van de GBCO en het onherroepelijke was gebeurd. De bloembollenkwekers waren weer machteloos en moesten beleven dat de « Exporteurs » in 1963 opkochten 15 % onder de vastgestelde prijs.

De « Exporteurs » hebben bij de BB enkele goede vrienden, die daar natuurlijk voor niets tussen zitten.

Voor buitenstaanders kan het goed zijn te beklemtonen dat de betalingen aan de bloembollenkwekers eerder op een rare manier gebeuren. Ze werden in het verleden steeds met kleine voorshotten betaald en de rest kwam dikwijls maar na vele maanden.

Ok daarin had de GBCO verandering kunnen brengen. De gro-

ten hebben er anders over beschikt maar wij zullen ons niet zo maar gewonnen geven.

T.D.S.

Z.I.V. - TERUGBETALING

Waarde Redaktie,

Er zal geen terugbetaling geschieden bij een rechtstreeks beroep op een specialist.

Deze aangename verrassing voor werkman en middenstander kon men vernemen in de « Gazet van Antwerpen ». Voor de zoveelste maal is minister Leburton en met hem, de ganse regering en vakbonden, door de knieën gegaan, voor de willekeurige eisen van de Syndikale Kamers der Geneesheren, maar ook voor de mutualiteiten, die er alle baat bij hebben. Eerst de beugel van de huisdokter en daarna deze van de specialist.

Is dat geen geldkloppertij op grote schaal? Is dat geen groot schandaal waar Christelijke organisaties, Christelijke ministers en andere Christelijke partijroboten hun medewerking aan verlenen? Is dat geen CVP studiedag waart, waar openlijk « aanbevelingen » aan de partijleiding, een grotere weerslag zouden tweegbrengen, dan hun afgezaagde toespraken van Verroken en konsoorten, die enkel zelfbelangen op het oog hebben? Wat gaat er gebeuren bij een spoedgeval op zon- en feestdagen, wanneer de huisdokter onbereikbaar is? Zelf betalen of krepelen?

Wet is wet, schreeuwde de proletarier van de Socialistische partij.

Waar blijft zijn gebrul, nu de belangen van de kleine man op het spel staan; maar dit kan hij niet loochenen, ook zijn profiteurs hebben gebogen voor de machtigen, alle « internationales » ten spijt. Maar hoe zit het nu met de gemeenschappelijke aktie der grote vakbonden ACV, ABVV? Wel heren Major en Cool, vele kleine ogen zien met spanning toe, zonder hoop want wie gaat zijn eigen beugel ledigen, terwille van de gezondheid van de kleine man? Voor de VU ligt hier een schone

taak, breng de bevolking zonode nog voor de verkiezingen op de hoogte van deze snode daad.

Humanist of katholiek, wanneer de reuk van het geld in de nabijheid is, grijpen beide klauwen er naar, als roofdieren naar hun prooiën.

J.B. - Merksem.

ANTWERPEN - BRUSSEL

Geachte Redaktie,

Onlangs kloeg een lezer in deze rubriek over de ellendige toestand van de baan Antwerpen - Brussel. Ik kan dit ten volle bijtreuen. Op dit ogenblik worden er hier en daar (waarom doet men het weer niet ineens grondig?) herstellingswerken uitgevoerd aan het versleten wegdek. Ik heb bemerkt dat sommige versperringen niet verlicht worden 's nachts. Het gaat hem hier om de roodwit geverfde vaten die de bouwvakken afzomen en die 's nachts, maar vooral bij mist (zoals die in dit seizoen voorkomt) geen veiligheid bieden voor de automobilisten.

J.B. - Antwerpen.

PARTIJPOLITIE

Geachte heren,

In de Volksunie en in het Pallieterke, later ook in de Gazet van Antwerpen, verschenen reeds berichten over het ongehoofde optreden van de Deurnse politie ten opzichte van de Volksunie aldaar. De Vopo's van Deurne doen werkelijk dienst als een soort partijpolitie die alles laat begaan ja zelfs goedkeurend toekijkt wanneer de rode knokploegen op de straat verschijnen, maar er lustig op los knuppelt en slaat wanneer het om VU-propagandisten gaat.

In welke omstandigheden onze jongens daar te Deurne hun bewonderenswaardig werk doen, is niet te beschrijven. Hier gaat het nog echt als in de tijd van de katakomben.

J.C. - Mortsel.

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersrubriek wordt geen briefwisseling gevoerd.

ROLLUIKEN
in hout, staal, aluminium of plastic
Hand- of elektrische bediening.
Alle systemen.
VENETIAANSE ZONNEBLINDEN
Bediening met koorden of met stang en windwerk

VENETIAANSE BEINDEN
SOMBRILLA-FLEX

TEL 132 31
A. JEURISSEN - CLOOSTERMANS & ZONEN PVBA ZONHOVEN

WENTELPOORTEN
in hout, staal, aluminium of plastic.
Standaruitvoering of naar gewenst model.
Systemen aangepast aan de aard van het bouwwerk.
Hand- of elektrische bediening

ZONHOVEN • TEL 132 31
A. JEURISSEN - CLOOSTERMANS & ZONEN PVBA

LET WEL

ALLE ADVERTENTIES VOOR « DE VOLKSUNIE » dienen toegestuurd aan onze PUBLICITEITSDIENST :

Antwerpsebaan 232 Berendrecht Tel. 03/736659

* Alleen de zoekertjes gaan naar het hoofdsekretariaat :

M. Lemonnierlaan 82 Brussel 1 - Tel. 02/11.82.16

GRONDEN

IN

<p>GRUITRODE OVERPELT NEERGLABBEK HELCHTEREN OOSTMALE WEELE RIJKEVORSEL ST JOZEF RIJKEVORSEL</p>	<p>BEERSE SCHOTEN MORTSEL OPOETEREN KALMTHOUT EDEGEM (Molenveld) DILZEN ZONDEREIGEN</p>
--	---

Rechtstreeks van eigenaar

ROLUS & VANDERPAAL

Jan van Rijswijklaan 62
Antwerpen
Telefoon : 38.91.24
Directie : Rudi van der Paal

0,50 **BECO** 0,50
RIJDT ZUINIG!
RIJDT VEILIG!
0,50 Beco super benzine 0,50
Levering van
Gas en stookoliën
BECO
Paardenmarkt 20
Antwerpen
Telefoon :
(03)32.04.77 (03)32.02.10

Grote lens: GLAZEN en MONTUREN.
Gratis voor verslerden.
Herstellingen in eigen werkhut.

Walter ROLAND
— Gediplomeerd Optiker —
Kerkstraat, 58 — Antwerpen
(Tel. a.u.b. op het huisnummer)

Telefoon : 35.86.62
40% korting op vertoon dezer.

HERMES
SCHOOL
54 Zuidlaan

211 M. Lemonnierlaan.
Telefoon : 11.00.33.
Brussel.

★ VOLLEDIGE SEKRETARIAAT-KURSUS

★

Algemene handelsopleiding
Schoolgeld : maxim. 8.000 F per jaar of 3 maal 3.000 F.
met recht op Kindergeld.

★

De school waar Vlamingen zich thuis voelen.

★

Beter en voordeliger.

« Antwerpen dood, Vlaanderen begraven ». Dat zegde René de Clercq. Men verwijt de Sinjoren vaak hun pretentie en misschien terecht. Ofschoon wat voor pretentie wordt aangezien, vaak enkel 'n luidruchtig gemanifesteerd gevoel van wereldburgerschap is. Want wereldburger is hij, de Sinjor die de bonte vlaggen van tientallen landen over de fiere Schelde voorbij ziet schuiven.

Antwerpen, de stad waar de straatjongens aan de havenkant allen een mondvol Engels, Duits en zelfs Noors beheersen. Bewust is hij ook, de Sinjor, dat hij de enige Vlaamse wereldstad bewoont, waarvan de haven 95 t.h. van alle zeevervoer in ons land verwerkt en aldus een der nog zeldzame sterke Vlaamse troeven is in de economische machtsstrijd van Vlaanderen.

Een kultuur is in de moderne tijd slechts leefbaar wanneer zij beschikt over enkele grote stedelijke centra waarlangs het contact met de wereldstromingen in stand wordt gehouden. Daarom is het voor Vlaanderen zo belangrijk dat Antwerpen zijn taak als grootste Vlaamse stad ernstig ter harte zou nemen.

Antwerpen moet in Vlaanderen toonaangevend zijn voor de kultuur in de brede zin van het woord.

Er was een tijd dat het Antwerpse kunst- en geestesleven leidinggevend was voor heel België, de schilderkunst met de Antwerpse akademie in de tijd van Leys, De Braekeleer enz., de muziek met Peter Benoit en de stichting van het conservatorium, de letterkunde met Conscience en de rumoerige bent romantiekers.

Lange tijd waren de Vlaamse Opera en de Nederlandse Schouwburg tot over de grenzen bekend en vermaard.

Deze tijd is voorbij. De centralistische staatspolitiek zoog langzaam

beleid en het gebrek aan dynamisme en bekwaamheid van de, sedert jaren, socialistische leiding van het departement « Schone kunsten », zijn niet vreemd aan deze evolutie. De benoemingen in de schouwburgen gebeurden vaak volgens politieke criteria en leidden tot wanbeheer, zoals enkele jaren geleden in de Opera.

Het gebrek aan contact van de meeste schepenen met de actieve kulturbeweging (wie van hen groeide op in de sfeer van de Vlaamse Beweging?) heeft zich tastbaar gewroken. Ook het totaal ontbreken van intergemeentelijke samenwerking op het gebied van kultuurpolitiek en toerisme.

Nog biedt Antwerpen potentiële mogelijkheden. Schouwburg en Opera spannen zich in om « uit de put » te geraken; schilder- en beeldhouwkunst winnen aan kwaliteit en belangstelling. Op eigen kracht zal het evenwel niet gaan. Een zeer actief kulturbeweging te wekken voor onze kunstschatten. Niets wordt er gedaan om door gedurfde initiatieven de toeristische aantrekkelijkheid van de stad op te voeren, afgezien van de biennalen in het openluchtmuseum voor

Het Antwerpse stadhuis : hier komt na 11 oktober een versterkte V.U.-fractie aan bod. (Cliché C.G.T.-foto de Sutter).

stelling te wekken voor onze kunstschatten. Niets wordt er gedaan om door gedurfde initiatieven de toeristische aantrekkelijkheid van de stad op te voeren, afgezien van de biennalen in het openluchtmuseum voor

Vlaamse hoofdstad worden die ons volk meetrekt in de vaart der komende eeuw; materiële welvarend, cultureel vooruit!

Drie voorwaarden moeten vervuld worden. Ten eerste het afwentelen

antwerpen de echte vlaamse hoofdstad

maar zeker grote kapitalen uit Antwerpen weg. Het officiële en private maecenaat concentreerde zich langzamerhand te Brussel. Antwerpen dreigde en dreigt te evolueren naar een economisch-wellevende, doch cultureel-arme stad.

De verpolitiserings van het kultuur-

leid van overheidswege is geboden, wil Antwerpen niet in een provincialistische sfeer wegzinken. Is het in dit verband niet verbazend hoe weinig het toerisme te Antwerpen wordt gesteund en uitgebouwd? Het hotelwezen kwijnt. Weinig wordt ondernomen om in het buitenland belang-

beeldhouwkunst, biedt het zomerseizoen aan de toeristen alleen een mager theaterfestival, uitgespannen over vele weken.

Hoelang zal het nog duren voor- alleer Antwerpen zal beschikken over een schouwburgkompleks een wereldstad waardig, met tentoonstellings- en konferentiezalen? Een kongresgebouw ook, geschikt om er internationale ontmoetingen in te organiseren en aldus de stroom van het internationale geestesleven te leiden naar deze, van nature hiervoor aangewezen stad, ontbreekt nog steeds.

De urbanisatie en de woningbouw blijven te Antwerpen angstwekkend kleinsteds en staan in schrille tegenstelling tot het dynamisme van de havenuitbreiding. De ondernemers die door het optrekken van appartementsgebouwen het uitzicht van de stad mede bepalen voor de komende veertig jaar, vertonen over het algemeen een totaal gemis aan sociale verantwoordelijkheidszin. De banaliteit van hun gebouwen wordt slechts geëvenaard door de twijfelachtige kwaliteit ervan. Het stadsbestuur laat begaan en bouwt vaak zelf al niet beter. Zo dreigt Antwerpen een banale, lelijke stad te worden.

Het is tevens een veeg teken dat zelfs in de voor het Antwerpse geestesleven zo belangrijke kwestie van de universiteit, geen politiek eenheidsfront kon verwezenlijkt worden. Hoe willen de Sinjoren meer ontzag en meer kredieten van Brussel afdwingen, wanneer zij onder elkaar de versleten, negendiend-eeuwse tegenstellingen niet kunnen overbruggen?

Met haar wereldhaven, venster op de wijde wereld, haar economische bloei, kan Antwerpen weer een

Mr. Hugo Schiltz.

van het verstikkende Brusselse overwicht in België. Ten tweede het heropwekken van het besef bij de Sinjoren zelf, van hun verantwoordelijkheid en hun taak als wereldburgers in Vlaanderen. Ten derde door het overbruggen van steriele partijt tegenstellingen, een eendrachtige, zeer actieve kultuurpolitiek mogelijk maken die het hele Vlaamse land ten goede zal komen.

Het spreekt vanzelf dat deze taak niet beperkt blijft tot het bestuur van Antwerpen-stad, doch een opdracht vormt voor de hele agglomeratie in de brede zin. In afwachting dat er een regering gevonden wordt die de moed zal hebben het probleem van de grote agglomeraties te beslechten, is dan ook een sterke intergemeentelijke samenwerking geboden.

Bij dit alles mag niet vergeten worden dat de stad van burgemeester Marniks een taak te vervullen heeft als schakel tussen Zuidelijk Nederland en Vlaanderen. De Scheldemoning moet voor beiden een grote Europese toegangsweg blijven, bron van welvaart en verstandhouding.

Deze ideeën hebben de jongste zes jaar de aktie van de Volksunie in het Antwerpse geïnspireerd. Zij zullen samen met onze vooruitstrevende sociale en economische programma's de aktie van onze mandatarissen in het Antwerpse bepalen.

Antwerpen boven. Vlaanderen ten bate!

Mr Hugo Schiltz
gemeenteraadslid
Lijstaanvoerder Antwerpen-stad.

Het Rockoxhuis te Antwerpen, getuige van vroegere goede smaak. (Cliché C.G.T.-foto de Sutter).

PEPERNOTEN

heeft hij, mijnheer, ter geleendheid van het proces B
uwe reputatie opgedaan. Niet die van een te streng
te zijn. Niet die van een patriotische
te zijn. Niet die van een patriotische
te zijn. Niet die van een patriotische

Open Brief

aan die van de

« Studiedag »

Studerenden,

Te beweren dat ik met gespannen aandacht uitgekeken heb naar uw vergadering van verleden zaterdag, zou lichtelijk overdreven en voor u alleszins te vleidend zijn. Te verkondigen echter dat uw studiedag me siberisch koud liet en dat ik hem gewoonweg en definitief verwees naar de afdeling « verkiezingslawaaï », zou evenmin stroken met de waarheid.

Natuurlijk stónd hij, studerende, in het teken van het verkiezingslawaaï. In een vlaag van zeldzame en eerlijke openhartigheid hebben een paar partijtrouwe journalisten dat deze week reeds zeer duidelijk bevestigd : « De nabijheid der verkiezingen was een stimulans voor de vergadering ». Verre van mij echter, hem alleen daarom reeds te verwijzen naar de afdeling der absoluut onbelangrijke gebeurtenissen. Wel integendeel lijkt het me een waardevolle aanwijzing voor het nut en de noodzaak van onze bloedeigen Volksunie, aan uw vergadering-in-verkiezingstijd te meten hoe ver zij reeds gedreven wordt door de vrees voor de elektorale concurrentie. Dat is juist het voor u zo onprettige en voor ons zo verblijdende nevenaspect van uw plotse studieverlangens : zij tonen overduidelijk aan dat de por in de rug wel degelijk gevoeld wordt. Om in de terminologie van de nieuwbakken historicus Verroken te blijven : de keffertjes van de Volksunie houden die hele grote Vlaamse C.V.P. lekker wakker. En om een vraag van diezelfde Verroken eens om te keren : wat zou de Vlaamse beweging zijn zonder ons, zonder de Volksunie ?

Ik hecht, studerende, niet al te veel belang aan de inhoud der verslagen en tussenkomsten op uw bijeenkomst. Dat een geprikkelde De Saeger - en De Saeger is altijd geprikkeld, kwestie waarschijnlijk van een of andere onvolkomenheid in de spijsvertering - woest over de Volksunie is te keer gegaan, och kom, wie zou het hem kwalijk nemen ? Dat Verroken in de jongste twintig jaar slechts Vlaamse C.V.P.-overwinningen heeft zien boeken, wisten we reeds uit de omvangrijke Vlaamse bijbel-indundruk, die in schijfkens in de « Standaard » verschijnt.

Belangrijker lijkt mij, studerende, het feit dat in het debat vooral mindere goden aan het woord kwamen. Mensen die stammen uit wat gemeenlijk in politicus « de basis » wordt genoemd. De basis die veel en veel vlugger en heftiger reageert op de stromingen en prikkels in de brede massa. De basis die veel en veel vlugger onrustig wordt, omdat zij in haar kleine mandaten en op haar beperkt operatieterrein direct de dreiging van de opzettende Vlaams-nationale vloedgolf voelt. En dan waag ik het er toch op, de reacties vanuit de basis op uw studiedag - hoe ongeordend ook en hoe gespeend van iedere vaste politieke wil en richting - een niet onbelangrijk en verheugend verschijnsel te noemen.

Echter nóg belangrijker is, studerende, het onuitgesproken deel van uw bijeenkomst geweest. In het vooruitzicht van de nakende verkiezingen zijn de grotere goden dan toch niet durven thuisblijven en hebben zij met saamgeknepen lippen het zwijgend legioen der voorste rijen gevormd. Zij waren er ! Een eerste-minister Lefèvre, die toch de aangewezen man was om te zeggen « maak u niet druk, jongens. Op mijn woord van eer : het komt allemaal in orde ». Hij was er om te zwijgen ! Een partijvoorzitter Van den Boeynants, die toch de aangewezen man was om te zeggen « maak u niet druk, jongens. Op mijn woord van eer : de hele partij staat achter u ». Hij was er om te zwijgen. De sombere Grijsse Eminentie Met De Lange Arm, Moyersoën uit Aalst : hij was er om te zwijgen ! Wat werkelijk invloed heeft en macht in de Vlaamse C.V.P. ontwek wellicht niet de bijeenkomst maar dan toch iedere vorm van deelneming aan de besprekingen.

Wat rest ons dan, studerende, als eindkonklusie ? Weest gerust : ik verwijs niet naar het kennelijk gebrek aan geestdrift, dat zelfs de « Standaard » moest vaststellen. Ik vergenoeg er mee te zeggen dat uw bijeenkomst duidelijker dat ooit twee dingen heeft aangetoond. Ten eerste : dat onderaan deels oprecht en deels uit berekening een steeds groter Vlaamse zenuwachtigheid ontstaat. Ten tweede : dat de partijleiding van even weinig goede wil is als vroeger, doch reeds voorzichtig moet doen « alsof ».

En ik besluit : wanneer binnenkort de Vlaams-nationale dreiging nog eens met een ruk vooruit versterkt wordt, eindigt voor u allen definitief de periode van het studeren. Dan zal, dringend en onontkoombaar, de thans ontweken vraag uit uw eigen basis opklinken : « heren, gij moet iets DOEN, of wij verzuipen ».

Inmiddels tot op 11 oktober,

uw dio Genes.

«CHRISTELIJK» ?

Over het regeringsontwerp waarbij de verjaringstermijn voor politieke misdrijven van 20 op 30 jaar zou worden gebracht, schreven we reeds verleden week : het is het kroonstuk van de Londense repressiewetgeving, een nieuw retro-actief en dus onwettig diskriminatiewapen.

Wij staan met ons oordeel niet alleen. Ziehier wat E.P. Boutsen, de gekende franciscaan die « De Blauwe Valleï » schreef, en E.P. prof. De Muyt, eveneens franciscaan en leeraar aan St Lucas te Brussel, in de «Gazet van Antwerpen» schreven : « Wij zijn helemaal niet speciaal bevoegd om de politieke verhoudingen in dit land te beoordelen : maar wat een angst voor een Degrelle verbergt zich achter deze schijnheiligheid ! En wat een mensonwaardige trouweloosheid tegenover de edele mens die Wies Moens steeds was en gebleven is. Zelden werd het nog overblijvende kristelijke in onze gemeenschap zo rechtstreeks en zo diep bedreigd als door dit regeringsontwerp. Er drukt reeds een zware last op ons omdat onrecht niet hersteld werd ; het zou echter beter zijn dat de zwaarste politieke crisis ontstond dan dat nieuw onrecht zou worden toegelaten ».

AANKLACHT

De zeer scherpe aanklacht van de beide paters is daarmee nog niet ten einde : «De samenstelling van regering en parlement zijn bekend en daarom moet het misbruik van de naam « kristelijk » en de schijnheiligheid die daar

achter gaat zo krachtig mogelijk worden aangeklaagd. Dat het hier gaat om een juridische monsterachtigheid hoeven wij niet te bewijzen. Het onkristelijke en immorele van dit ontwerp is echter zo grof dat we durven vragen dat zij, die bereid zijn iets dergelijks in overweging te nemen, er als regeringsontwerp officieel mededeling van te doen, zouden ophouden in het openbare leven als kristenen op te treden ».

Dit is slechts één van de talloze reacties op het regeringsontwerp dat — we herhalen het — reeds in de schoot der regering werd besproken.

In dit verband is het kenschetsend dat op de « studiedag » van de Vlaamse CVP-vleugel alles in het werk werd gesteld om de tussenkomsten over de gevolgen van de repressie zo sterk mogelijk te beperken en te ontcrachten.

Vlak vóór de verkiezingen wenst de C.V.P. vooral de patriotten — kandidaat-stemmers voor de P.V.V. — niet te ontstemmen. En daarom moet er over het monsterontwerp zoveel mogelijk gezwegen worden !

Ook door een Van Elslande, een Segers, een Declerck En zeker door een Custers of een Leemans, zielige ontsnapt uit de cellen van de na-oorlogse repressie.

LAAG EN GEMEEN

Zelden kregen we gemener anti-Volksunieproza onder ogen dan dat uit « De Nete stad », een Liers weekblad. Het gaat er in de zuiverste stijl van het hoera-patriottisme anno 1944 : « De Volksunie

is en blijft de uitwas van het verraad en collaboratie met de vijand. Zij zijn evenzeer tegen België en onze instellingen als zij dat waren met de hulp van Hitler tijdens de oorlog ». Verder heet het dat de Volksunie « in de leer is gegaan bij Goebbels, de rechterhand van de massamoordenaar Hitler » en dergelijk fraais meer.

Door wie wordt dat proza de wereld ingestuurd ? Door Jos Van Eynde, dé specialist terzake ? Door een obskuur kommunistisch krantje ?

Neen : de « Nete stad » is 'n C.V.P.-orgaan, een « christelijk » krantje.

Ter aanvulling nog dit : op de V.U.-lijst te Lier staat o.m. als kandidaat Bert Goyvaerts, broer van de door de Duitsers tijdens de oorlog terechtgestelde Gommar Goyvaerts.

DETIEGE

In de Antwerpse Polder is er om zo te zeggen geen paal meer onbedekt. Stuk voor stuk werden ze beplakt met Volksunie-slogans. Dit terwijl er van de andere partijen nog geen spoor is. Waarschijnlijk moet dit fel de ogen uitgestoken hebben van B.S.P.-manitoe schepen Detiège die in de Polder voor een bloedarmoedige socialistische meeting moest komen spreken. Hij gaf de sukkelaars van de Antwerpse reinigingsdienst, die onder zijn bevel staan, order de propaganda van de V.U. in de dorpskommen te verwijderen. Toch gemakkelijk als de « partaaï » het hele stadsaparaat ter beschikking heeft. Maar of het democratisch is betwijfelen wij.

EEN GEVEL VOL V.U. PROPAGANDA

Te Antwerpen was er een Volksuniesimpatizant, die in de Kloosterstraat een leegstaand huis bezat. Hij gaf de schriftelijke toelating de voorgevel helemaal vol te plakken, wat dan ook prompt gedaan werd, zelfs in volle dag, door onze plakploegen. Het is een voorbeeld dat navolging verdient. Wij kunnen geen reusachtige reclameborden affhuren zoals de « grote partijen ». Wij doen daarom een beroep op al onze simpatizanten : sta tijdens de week die nu volgt gevels, muren en borden af aan onze plakploegen. Een simpel toelatingsbriefje is genoeg en U bewijst er ons een onschatbare dienst mee !

TERREUR TE DEURNE

Reeds verleden week kloegen we de praktijken aan van de Deurnse B.S.P. in deze verkiezingsstrijd.

Inmiddels is het er niet op gebeterd. Iedere nacht jagen tientallen en tientallen rode herriescoppers op eenzame V.U.-propagandisten. Voor een paar dagen werd voor 20.000 fr schade toegebracht aan een wagen van een Volksunie-propagandist.

Tegelijkertijd blijft het gemeentebestuur de ogen stijf dichthouden voor de uitpattingen der «groten» en verdubbelt het zijn bedreiging, de Volksunie te beroven van iedere officiële propagandamogelijkheid.

Fraaie democratie daar te Deurne!

PECH MET LIJSTEN

Bij gemeenteraadsverkiezingen zijn er steeds ettelijke betwistingen omtrent de geldigheid van bepaalde lijsten of bepaalde kandidaturen op lijsten.

Zelden gebeurt het echter, dat één der grote partijen in een belangrijk centrum — waar de «groten» toch een hele staf met ondervinding te hunner beschikking hebben — een flater begaat. De Aalsterse C.V.P. heeft het onwaarschijnlijke dan toch klaargespeeld en moet het stellen met een onvolledige lijst. De «beste beheerders

Van In Guido, hoofdbestuurslid VU - advocaat - lijst-aanvoerder v.d. groep «Volksbelangen» te Brugge-Zeebrugge (lijst nr 5).

der stad» maken, na hun mager bewind van zes jaar, nu nog eens extra een rotbeurt.

Meer in de lijn der mogelijkheden ligt het feit dat de C.V.P. in de gemeente Kallo een onregelmatige lijst indiende, die dan ook prompt afgekeurd werd. Met als gevolg dat te Kallo slechts twee lijsten om de kiezersgunst gaan dingen: de B.S.P. en de lijst «Vernieuwing» met sterke Vlaams-nationale tendenz en met de steun van de Waaslandse Volksunie.

TWINTIG JAAR

Verleden week vierde het onafhankelijk gewestelijke weekblad «Het Vrije Waasland» zijn twintigjarig bestaan.

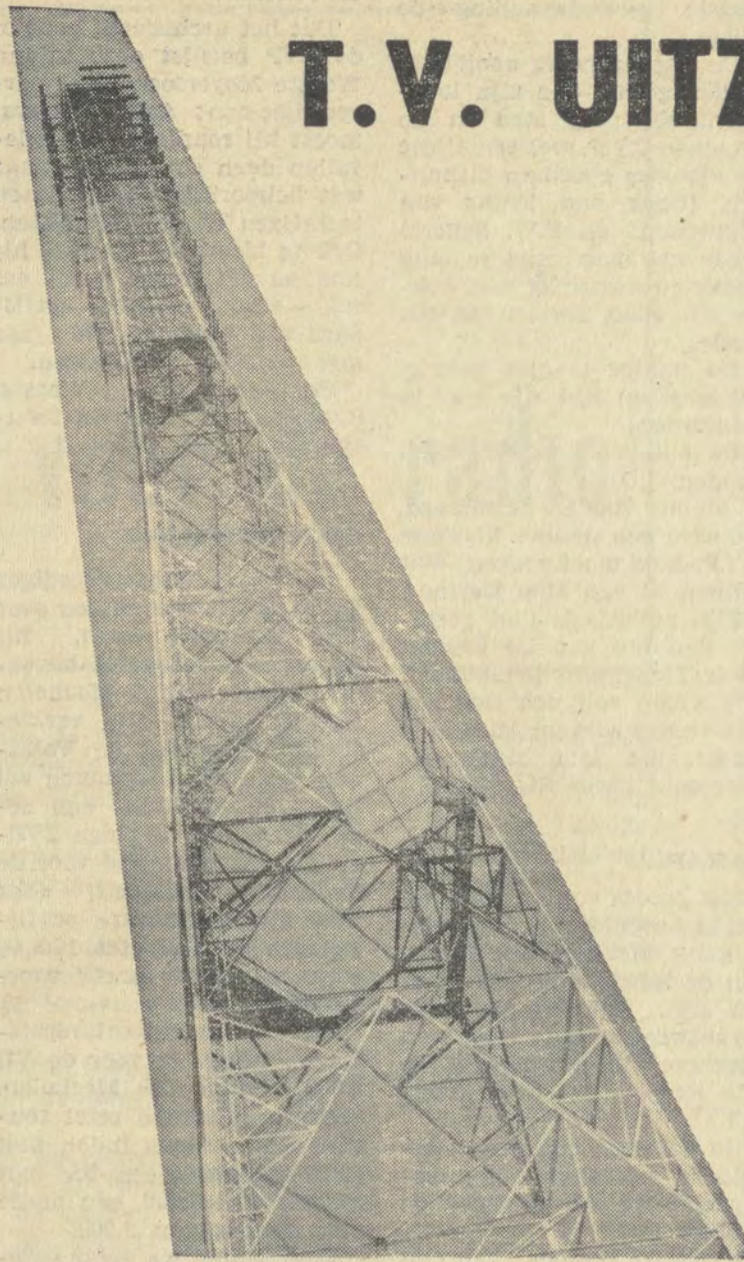
Het blad heeft in die twintig jaar een merkwaardige evolutie doorgemaakt, zowel inzake vorm als inhoud. Het is momenteel één der belangrijkste streekbladen van het ganse Vlaamse land, met een uitgebreid spreidingsterrein en met een omvang en een degelijkheid die veel «algemene weekbladen» het mogen benijden.

Het is daarenboven verheugend dat «Het Vrije Waasland» inderdaad een werkelijk onafhankelijk weekblad is, dat zijn onafhankelijkheid regelmatig bewijst door in Vlaamse aangelegenheden zeer duidelijke en zelfs scherpe taal te spreken.

«Het Vrije Waasland» is één dier langzaam talrijker wordende streekbladen die begrijpen dat politieke obedientie zeker niet de beste formule is om te slagen. Steeds talrijker zijn de lezers die, na een week hersenspoeling via hun kleurkrant, het op prijs stellen ten eerste degelijke informatie over hun eigen streek te ontvangen en ten tweede het «groot» nieuws ook eens samengevat te zien naast het commentaar van onafhankelijke en vrije kroniekers.

In die zin kunnen streekbladen als het «Vrije Waasland» een zeer belangrijke en positieve rol spelen.

We wensen onze konfrater het allerbeste voor de volgende twintig!

T.V. UITZENDING

S.O.S. S.O.S. S.O.S. S.O.S. S.O.S.

Verleden dinsdag sprak de algemene sekretaris Wim Jorissen voor de radio. De tweede uitzending voor de mikro van de B.R.T. gaat op woensdag 7 oktober te 19 uur 50 met als spreker Mr Hugo Schiltz de Antwerpse lijst-aanvoerder. Tenslotte hebben wij op donderdag 8 oktober te 19 uur 45 het T.V.-programma van de Volksunie.

Reeds verleden week hebben wij uitvoerig meegedeeld dat dit laatste programma ons een heleboel geld zal kosten. Wij deden dan ook een oproep tot financiële steun. Reeds deze week mochten wij verschillende belang-

rijke stortingen noteren. Daarbij mag en kan het echter niet blijven. De bijdrage van allen die ons genegen zijn is er nodig om ons T.V.-programma te verwezenlijken.

Stort daarom een zeer milde gift op pr nr 1476.97 van de Volksunie te Brussel 1. Ook een briefje van 20 fr in een omslag op adres Volksunie, M. Lemonnierlaan 82 te Brussel is welkom.

Wij hebben lang gestreden om onze plaats op het T.V.-scherm te verkrijgen, nu is het zover. Maar nu is ook het woord aan U allemaal om er voor te zorgen dat wij het kunnen blijven volhouden. En wees ervan overtuigd dat

de kas nooit genoeg kan gespijsd worden vooral niet in het vooruitzicht van de komende parlementsverkiezingen die aan de partij een nog veel grotere inspanning zullen vragen.

Trouwens wordt, zodra de ingekomen steun het voor de T.V.-uitzending benodigd bedrag heeft overschreden, het batig saldo gestort in het speciaal fonds voor de parlementsverkiezingen.

Wij rekenen op U hoewel wij weten dat reeds herhaaldelijk en ook bij gelegenheid van de gemeenteverkiezingen een beroep op uw geldbeugel werd gedaan. De nood is echter groot: S.O.S. T.V.-uitzending!

We leven in een vreemd land. In een staat, bekend om zijn «puik» wettenarsenaal, doch een staat, waar dit wettenarsenaal door zoveel mogelijk lui met de grootst mogelijke elegantie feestelijk wordt ontdoken. De belg is een wetsontduiker bij uitstek en het geldt in den lande als een bewijs van slim-

Belgen gelijkheid in rechte en in feite» heeft daaraan niks veranderd. We zouden over de staat als wetsontduiker bladzijden kunnen schrijven.

Om bij het recente verleden te blijven geldt de kreupele taalwet van 1963 als een potsierlijk maar tevens ergerlijk voorbeeld van wetsontduiking door de

van het staatszewezen der scheepsbouw te Oostende, afhankelijk van het ministerie van Verkeerswezen.

Iedereen weet, dat de minimum lonen en loonbaremas in de private sektor opgesteld worden door de paritaire commissies van werkgevers en werknemers in een bepaalde sektor en dat die kracht van wet hebben.

Welnu, in die dienst te Oostende waar geschoolde werklui als: mekaniekers, paswerkers, draaiers, frezers, schavers, electriciers, ketellappers, lassers, koper-slaggers, meubelmakers, scheepstimmerlieden, smids, schilders, metsers, (mogen wij hier de geofende losse arbeiders ook vernoemen die in 't zelfde geval verkeren) werkzaam zijn, wordt aan die werknemers na 4 jaar vaste dienst een loon uitbetaald, dat neerkomt op ongeveer 35 fr./u. terwijl in de private sector v/ 10 tot 15 fr. meer wordt betaald voor 't zelfde werk. Het duurt 30 j. vooraleer die vaklui aan een normaal loon komen. Ze hebben dus eventjes 30 j. onder de prijs gewerkt. Het straffe van het geval is dat het toegevoegd personeel dat op zijn beurt 3 tot 5 F. per uur lager staat dan het normale uurloon, nog beter betaald wordt dan het vast personeel.

Ter zake in de ouderdomspensioenregeling bestaan ook ergelijke onregelmatigheden. Zo zou iemand die op 30-jarige leeftijd in dienst is getreden

moeten werken tot zijn 76 jaar om een normaal pensioen te bekomen. Het A.C.O.D. en de C.C.O.D. beweren voor die zaken al jaren hun vruchteloos gewerkt te hebben. In diezelfde scheepsbouw vegen die syndicaten hun hielen aan de vierjaarlijkse verkiezingen voor de ondernemingsraad die uit mannetjes met een jaknikkerskompleks is samengesteld. Op enkele na hebben alle werknemers met volledige instemming van de directeur een verzoekschrift aan de minister van Verkeerswezen gestuurd. Dit verzoekschrift werd op 8 juli verstuurd en zou reeds bij de Minister in onderzoek zijn. De klassieke administratieve sleur kennend, heeft onze volksvertegenwoordiger Frans Van der Elst aan de minister een parlementaire vraag gesteld die luidt «Door het personeel van de Scheepsbouw dienst van het Zee-wezen wordt sedert geruime tijd aangedrongen op een herziening van de weddeschalen en een aanpassing van de lonen aan de normale lonen uitbetaald in de privé-sektor.

Kan de Heer Minister mij meedelen of in deze aangelegenheid reeds een beslissing genomen werd, zoniet hoever het onderzoek gevorderd is?»

Wij hopen dat in die zaak spoedig een bevredigende oplossing wordt gevonden. Ook in de Staatsdiensten moet immers gelden «gelijk loon voor gelijk werk».

Mik Babylon.

DE STAAT**ALS WERKGEVER-WETSONTDUIKER**

heid of sluwheid als men zoveel en zo dikwijls de wet kan omzeilen.

De «Zwaantjes» en de belastingscontroleurs kunnen daarover een hartig woordje meepraten.

We hebben echter in de kunst van het wetsontduiken een befaamde leermeester, de staat zelf. En vooral daarover kunnen de Vlamingen een hartig woordje meespreken. Artikel 6 van de grondwet: «De belgen zijn gelijk voor de Wet» is tot op heden na 134 jaar in België een sinistere komedie gebleken, en de mooie belofte van Albert I aan de frontsoldaten. «Na de oorlog krijgen de

staat zelf gepleegd. Denken wij maar even aan de zogenaamde eentaligheid van akten van vennootschappen in het Vlaamse land opgericht, aan het gesjacher met de Vlaamse klassen in de Voerstreek en de officiële tweetaligheid van Brussel.

Maar ja, dat geldt alleen de «flaminganten» zegt men. Laat ons niet naïef zijn. Op verschillende terreinen speelt de staat wetsontduiker als werkgever, tot grote schade van de kleine man, die er het slachtoffer van is. Onlangs kwam ons nog een dergelijke ergelijke toestand aan de oren. Het betreft de dienst

DE SAEGER ...

La libre Belgique van vorige woensdag (30-9) verdiept zich over de «afzweringsrede» van Jos de Saeger op de studiedag van de C.V.P. van vorige zondag.

Zij haalt «Le Matin» aan, die schreef dat «het misprijzen» van De Saeger «voor de IJzerbedevaarders klaarlijkkend is» en die daarvoor in haar nopjes is.

Daarna buigt ze zich over de gedaantewisseling (volteface) van De Saeger en onderzoekt ze zijn verlaten van het Vlaams standpunt.

Drie mogelijkheden worden vooropgezet.

1. De intieme vriendschap met Spinoy, door wie hij hoopt minister te worden en toch burgemeester te blijven.

2. De Saeger zou menen dat het gros van het Vlaamse volk de Vlaamse agitatie beu is.

3. August Cool zou De Saeger aanbevelen hebben opnieuw in de volgzame C.V.P.-gelederen te treden met het oog op zijn verdere loopbaan. Een strakke Vlaamse houding zou zijn kansen op een ministerschap in de volgende C.V.P.-B.S.P.-regering verbeuren.

... EN ZIJN LOOPBAAN

Als we zien hoe De Saeger te Mechelen één is met Spinoy (één zoals Théo Lefèvre en Paul Henri Spaak) en hoe hij de jonge Vlaamse diplomaten «Fayat-boys» noemt, om de socialisten in het ge-

vlei te komen, lijkt ons de laatste veronderstelling de juiste.

De Saeger heeft nooit wat anders gezien dan zijn loopbaan. Nu mag men in de Vlaamse C.V.P. wel een tijdje de Vlaamse voorman uithangen (denk aan Frans van Cauwelaert en P.W. Segers) maar het mag niet te lang duren en men mag niet bokkig zijn zoals Gerard van den Daele.

De Saeger is niet bokkig. Hij weet op tijd zijn spel te vermunten.

De man is ook expert-boekhouder.

Jammer voor De Standaard, die weer een nieuwe Vlaamse C.V.P.-held moet zoeken. Wat denken ze van Mon Derine?

Zijn ambitie is niet geringer dan die van De Saeger. Of is Tindemans bruikbaar? Wij willen zelf ook nog wel wat verder zoeken. Misschien vinden we iets bruikbaars voor onze goede Standaard.

PARAPLU

Het proces van de rookpoten te Leopoldsburg is in volle gang. Het zou het proces van de legerleiding zelf moeten zijn. Zij zijn de enige verantwoordelijken voor een onvergeeflijke slordigheid die drie jongens het leven kostte!

Nu zal men een paar sukkelars van lagere rang veroordelen en de rest gaat de doofpot in!

Klassieke methode van de sabelsepers.

IN ARREN MOEDE

Dat het archislecht gaat in de CVP bewijst onze vriend Woeste Moyersoën in het arrondissement Aalst. Overal moest hij rondlopen en knievalen doen om toch maar wat behoorlijke kandidaten te krijgen op de CVP-lijsten. Ook te Meerbeke moest hij nog naar Canossa gaan om een — verdienstelijke — grijsaard van boven de 70 jaar nog op de lijst te plaatsen.

Het kan verkeren Woeste. Boontje komt om zijn loontje!

BEGOOCHELING

Volkvertegenwoordiger De Saeger is niet alleen over zijn kookpunt heen, hij maakt zich daarbij begoochelingen. Te Mechelen schrijft hij in zijn verkiezingsblaadjes dat de Volksunie geen 2.000 stemmen zal halen en evenmin een zetel. Hij is dus de enige CVP-er die achteruitgang voor de Volksunie voorspelt, daar waar al zijn andere partijgenoten van 50 tot 100 % winst voor onze partij vooropzetten.

Bij de parlementsverkiezingen waren er voor de VU 2.800 stemmen te Mechelen. Welnu een eerste zetel zouden we er thans halen met 2.300 stemmen, een 2de met minder dan 4.000, een derde met minder dan 5.000.

Daar zullen we maar stoppen zo niet sterft onze goede

vriend Jos nog voor 11 oktober. En we hebben hem nog lang nodig als propagandist voor ons.

ZUIVERE KAMPANJE

Hubert Leynen heeft in «Het Belang van Limburg» iedereen bedreigd die een onzuivere verkiezingscampagne zou voeren.

Is hij de geschikte zedenmeester?

Voorwaar niet!

Bij de campagne in 1954 voor de parlementsverkiezingen gaf zijn krant Het Belang van Limburg een fotokopie van een vlugschrift van onze partij. Daar stond op dat wij amnestie vroegen, niet voor verraders en verklikkers, maar voor de politieke gevallen. Welnu in de fotocopie was het woordje niet geschrapt.

Klaarblijkelijk vreest Hubert nu dat men te veel zinspeelt op zijn mandaat in de Limburgse kolennijnen, waar hij gevangen zit als Vlaming tussen de franstaligen.

Maar het brengt toch heel wat geld op, naast zijn hoofdredacteurschap van Het Belang van Limburg en zijn wedde als senator.

Wij hopen dan ook dat deze oude-rexistische politieke arrivist er zal over waken dat zijn krant, die specialist is in verkiezingsgemeenheden zich thans netjes zal gedragen.

KALMPJES AAN

De Rode Vaan valt het kartel VU-CVP aan te Borgerhout.

Dat is haar goed recht. Maar de Vlaamse kommunisten moeten toch bedenken dat zij zelf op tal van plaatsen in Wallonië met de socialistische samenwerken. Onze vriend Juul Dillen uitmaken voor reaktionair is trouwens onjuist. Juul Dillen is een sociaal vooruitstrevend man.

Zitten er trouwens in de Volksunie andere lieden? Allen volgen wij onze kongresbesluiten en die zijn vooruitstrevend.

Voor wie het wil progressistisch. Voor wie dit niet wil, sociaal. Ons om het even!

V.U.-redakteur Staf De Lie, eerste kandidaat van de Antwerpse Polder, derde op de Volksunielijst te Antwerpenstad.

Wie verwacht of gehoopt had dat de studiedag van de Vlaamse C.V.P.-ers het einde zou betekend hebben van het geschipper en eindelijk tot positieve daden zou geleid hebben komt bedrogen uit.

Aanvankelijk zou de Vlaamse C.V.P. een eigen kongres houden. Het geschipper begon reeds toen dit kongres gevalueerd werd tot een voorzichtige «studiedag». Doch de vertoning die opgevoerd werd, met duidelijke electorale bekommernis en uit onverholven vrees voor de Volksunie, alhoewel door de Vlaamse pers van C.V.P.-strekking dik in de verf gezet, zal ieder objectief waarnemer eens te meer overtuigd hebben dat het geschipper voortgaat.

Deze Vlaamse C.V.P.-ers, die in de C.V.P. een twee derde meerderheid bezitten, hebben besloten «aanbevelingen» te richten tot de C.V.P., dus tot zich zelf! Dit is voorwaar een zoutloze komedie: in plaats van beslissingen, in plaats van daden ... aanbevelingen!

De structuur van de eenheidspartij die de C.V.P. is (met evenwel even veel invloed van de Waalse minderheid als van de Vlaamse meerderheid in het partijbestuur!) bleef buiten discussie en dus ook geen sprake meer van ruimere autonomie voor de Vlaamse C.V.P.-vleugel! Aan de oppermacht van de unitaristen in de partij, aan de partijleiding zal niet geraakt worden. Dan wanneer het bewezen is dat de Vlaamse C.V.P.-ers door deze partijleiding bedregen werden, tenzij zij zelf de Vlaamse openbare mening bedreigen.

Het feit blijft dat de voorzitter van de B.S.P., de heer Collard, in de Kamer verklaard heeft zonder enige tegenspraak dat tussen de beide regerende partijen een overeenkomst gesloten werd waarbij de stemming over de zetelaanpassing ondergeschikt gemaakt wordt aan een voorafgaandelijk akkoord over de grondwettelijke waarborgen die aan de Walen moeten verleend worden. Indien zij het ernstig meenden hadden de Vlaamse C.V.P.-ers thans hun partijleiders en hun eerste minister moeten ondervragen over deze overeenkomst. Daarover hebben zij allen gezwezen. Hun eis van zetelaanpassing zonder voorwaarden wordt door hun eigen houding geloochenstraf; zij weten zeer

goed en sedert lang reeds dat de zetelaanpassing gekoppeld werd aan de grondwetsherziening en zij weten zeer goed waarom. Zij hebben dit aanvaard en goedgekeurd. Thans beroepen zij zich op de regeringsverklaring waarin de zetelaanpassing beloofd werd. Maar zij hebben aanvaard en goedgekeurd dat gedurende haast vier jaar dit punt van het regeringsprogramma begraven werd, wel wetend hoe moeilijk het zou zijn het nog te verwezenlijken op het einde van de legislatuur. Waarom hebben zij al die jaren laten voorbij gaan? Waarom hebben zij alle socialistische eisen die in het regeringsprogramma voorkwamen mee helpen verwezenlijken zonder de tegenprestatie te eisen? Thans zijn hun woorden ijdele praet.

Op de vooravond van het parlementair verlot hebben de Vlaamse C.V.P.-ers

raken nog veel minder te verwachten is en er is geen sprake van deze ook maar in het minst te sparen. Doch wij kunnen niet uit het oog verliezen dat de C.V.P. in Vlaanderen de meerderheidspartij is, dat zij een beslissende verantwoordelijkheid draagt. Daarbij komt dat juist het feit dat de Vlaamse C.V.P.-ers zich willen doen doorgaan als uitvoerders van een Vlaams programma, waarbij zij voorhouden dat de Volksunie overbodig is, ons verplicht in de eerste plaats met hen te polemiseren.

Indien de Vlaamse C.V.P.-ers het eerlijk meenden dan hadden zij op deze studiedag een gewetensonderzoek kunnen houden: een antwoord zoeken op de vraag hoe het komt dat zij nederlaag op nederlaag geleden hebben onder deze regering, hoe het komt dat zij door hun partijleiding én door hun eigen ministers

EEN SLAG IN HET WATER

gepoogd van de C.V.P. te bekomen dat zij zou weigeren verder deel te nemen aan de besprekingen over de grondwetsherziening. Zij mistukten in hun poging en er bleef niets anders over dan een verklaring van de heer De Saeger namens de Vlaamse C.V.P.-ers. Wat blijft er nu over van deze bedreiging? Men had kunnen verwachten dat de Vlaamse C.V.P.-ers thans zouden onderzocht hebben welke houding zij moesten aannemen tegenover hun partijvoorzitter, de heer Van den Boeynants, die zich van de verklaring van de heer De Saeger niets aangehouden heeft en verder blijft deelnemen aan de besprekingen over de grondwetsherziening.

Wij zijn niet a priori tegen de Vlaamse C.V.P.-ers gekant: wij weten zeer goed dat van de Vlaamse socialist en libe-

op beslissende ogenblikken telkens in de rug geschoten werden. Hoe het komt dat hun politieke invloed ver beneden hun werkelijke betekenis in het politiek bestel van dit land blijft.

Dit zou eerlijk en moedig geweest zijn en zou wellicht geleid hebben tot een andere houding en een nieuwe tactiek.

Thans is het voor alle waarnemers duidelijk dat het geschipper voortgaat en dat de Vlaamse C.V.P. besloten is verder te zwemmen in de dubbelzinnigheid.

De Vlaamse C.V.P.-ers hebben besloten vooral de Volksunie aan te vallen. Het is waarschijnlijk door de Volksunie aan te vallen dat zij de Vlaamse zaak het best dienen. Alleen de Volksunie is vermoedelijk de hinderpaal voor de oplossing van de Vlaamse kwestie. Na de oorlog, toen er geen Volksunie of

geen Vlaams-nationale partij meer vertegenwoordigd was in het parlement, verklaarden Vlaamse C.V.P.-ers immers dat de Vlaamse Beweging geen reden van bestaan meer had en dat het moest uit zijn met de Vlaamse kwestie. Dat was hun oplossing!

De Volksunie overbodig? Wat hebben de heren gedaan vóórdat de Volksunie voor hen een bedreiging werd? Het hing van hen af de heropstanding van een Vlaams-nationale partij te voorkomen en te beletten. Indien zij hun plicht gedaan hadden dan was er wellicht geen kans meer geweest voor het opkomen van een Vlaamse partij. Deze is en blijft de enige stuwende Vlaamse kracht in ons politiek leven. Alleen omwille van de Volksunie hebben de Vlaamse C.V.P.-ers hun studiedag gehouden. Wie zal zulks durven tegenspreken? En aan de heer De Saeger, die oprise tot strijd tegen de Volksunie, zouden wij «ad hominem» willen vragen: waarom hij, die reeds in 1946 kandidaat was op de C.V.P.-lijst en in 1949 zijn intrede deed in het parlement, zich pas als vlaamsgezinde ontpopt heeft nadat de Volksunie bewezen had dat in de Vlaamse stroming politieke drijfkracht aanwezig gebleven was? Wie zou nog te goeder trouw kunnen ontkennen de enorme betekenis die de Volksunie gehad heeft voor de ontwikkeling van onze binnenlandse politiek: het volstaat de vergelijking te maken tussen de periode vóór en na de eerste doorbraak van de Volksunie!

De Vlaamse C.V.P.-ers, die in het politiek bedrijf het dichtst bij ons staan, hebben ons steeds weer ontgoocheld. Zij hebben ons opnieuw ontgoocheld met hun studiedag, waarvan niets zal overblijven, waarvan niets positiefs zal uitgaan. Het hekken blijft aan de oude stijl hangen.

Wij betreuren dit, want het is niet waar dat wij negativisten zijn, dat wij wensen dat de Vlaamse problemen onopgelost blijven. Gans onze houding is gericht op de spoedige en afdoende oplossing van de Vlaamse problemen. Wie dat wil zal evenwel niet moeten rekenen op de Vlaamse C.V.P.-ers: hun remedie is een kwakzalverij waarvan de ervaring reeds lang bewezen heeft dat er geen heil van te verwachten is.

Mr Frans van der Elst.

wim jorissen

voor de radio

Deze dagen voor de gemeenteverkiezingen zijn er van een zeer drukke bedrijvigheid bij de Volksunie. Verleden week kondigden wij aan dat een radio-uitzending zou plaats hebben op woensdag 7 oktober en een T.V.-uitzending van de Volksunie op donderdag 8 oktober. Verleden dinsdag, 29 september sprak de algemene sekretaris Wim Jorissen reeds voor de mikro van de B.R.T. Wij brengen hier deze belangrijke toespraak in haar geheel.

Edingen, van Aubel, van de Platdijetse streek en van zovele gehuchten en gemeenten langs de taalgrens;

- de schaduw van de verdere stelselmatige verfransingspolitiek te Brussel;
- de schaduw van het noodlottige Hertoginnedal met het verlies en de verfransing van de Brusselse randgemeenten;
- de schaduw van de verwaarlozing van de belangen van landbouwers en zelfstandigen;
- de schaduw van het aantasten van de levensstandaard van arbeiders, ambtenaren en bedienden door geknoel om en vervalsing van de indeks;
- de schaduw van de onrechtvaardige verdeling van de door de gunstige conjunctuur geregeld stijgende nationale welvaart, tus-

Algemeen Belgisch Vakverbond twee jaar geleden, toen algemeen sekretaris Major er verklaarde: « Mijn vriend Spinoy en ik hebben alles gedaan voor industrie in Wallonië, zelfs ten koste van Vlaanderen ».

Wallonië dat tienduizenden vreemde arbeiders moet invoeren krijgt de fabrieken. De Vlaamse arbeiders moeten maar naar ginder gaan.

Dat is sociale politiek. De acht urenwet wordt zo een bespotting.

Klaarblijkelijk beschouwen de Vlaamse socialistische partijen echter dit urenlange pendelen elke dag als de ideale oplossing voor de vrijetijdsbesteding van onze arbeiders en voor hun kulturele verheffing.

Het voornaamste en haast enige wapen dat wij Vlamingen in handen hebben om onszelf uit de semi-koloniale overheersing van de franstalige

Op het gemeentelijk vlak valt er nog heel wat te doen.

- De gemeente staat in dienst van het gemeenschapsleven in zo volmaakte mogelijke vorm. In de praktijk betekent dit dat zij geen onderscheid mag maken tussen de burgers volgens stand of politieke overtuiging.
- De gemeente moet zich stellen boven levensbeschouwelijke verschillen. In de praktijk betekent dit dat zij geen onderscheid mag maken tussen de burgers volgens hun al dan niet godsdienstige gevoelens.
- De gemeente dient de minderheid in het politieke leven te betrekken. In de praktijk betekent dit dat de Volksunie op nationaal vlak zal ijveren voor vertegenwoordigers van de oppositie in het schepenkollegie als waarnemers zonder stem.
- De gemeente dient contact na te streven tussen bestuur en burgers. In de praktijk betekent dit dat de Volksunie zal ijveren voor « open schepenkollegies » waar de burgers van nabij de werking van het gemeentebestuur leren kennen. Het betekent tevens de oprichting van wijkraden, die onder toezicht, over een zekere begroting kunnen beschikken.
- De gemeenten streven intercommunale samenwerking na. In de praktijk betekent dit dat de Volksunie zal ijveren voor het oprichten van kolleges van burgemeesters per kanton.
- De gemeenten dienen een beslist Vlaams standpunt in te nemen op het plan van de nationale politiek. In de praktijk betekent dit dat de gemeente druk moet uitoefenen

Geachte Toehoorders,

De twee regeringspartijen, de CVP en de BSP, beijveren zich haast om ter meest om te verklaren dat de gemeenteraadsverkiezingen uitsluitend gaan om gemeentelijke toestanden en dat ze niets met de regeringspolitiek te maken hebben.

Dit is een bekentenis. De bekentenis dat de twee regeringspartijen weten dat hun politiek niet populair is en dat er heel wat onbehagen en mistevredenheid heersen in het land.

Nochtans vragen wij ons af hoe de gewone kiezer in de steden het onderscheid zal kunnen maken tussen de slechte politiek op nationaal vlak van zijn kamerleden en senatoren en van hun politiek in de gemeenten zelf.

In de meeste steden gaat het immers om dezelfde personen, die én in de gemeente de plak zwaaien én in het parlement de wetten maken.

Het zijn dezelfde personen die hun aanzien en hun macht van burgemeester of schepene gebruiken om op de verkiesbare plaatsen te staan bij de parlementsverkiezingen. Daardoor leggen zij zelf de band tussen beide verkiezingen. Ook bij de volgende parlementsverkiezingen zullen zij steunen op hun burgemeester- of schepenambt om opnieuw verkozen te worden en hun ongelukkige politiek voort te zetten.

De grote partijen steunen in het land op de macht die ze bezitten in de gemeenten en zo de gemeenteraadsverkiezingen niet tegen hen zouden uitvallen zullen ze niet aarzelen na 11 oktober te verklaren dat de kiezers hun nationaal beleid goedgekeurd hebben.

Ook dat behoort tot hun vaste zeden en gebruiken.

Over deze gemeenteraadsverkiezingen zal nochtans — of men het wil of niet — de schaduw hangen van meer dan drie jaar verkeerde en ergerlijke politiek:

— de schaduw van het verlies van

de kleine kapitalistische franstalige top van het land aan de ene en al de andere bevolkingslagen aan de andere kant.

Over deze gemeenteraadsverkiezingen zal in Vlaanderen vooral de zware slagschaduw hangen van de anti-demokratische en reaktionaire grondwetsherziening, die de Vlaamse meerderheid i.d. land wil vernietigen om de Vlamingen voor goed ditmaal, vast te spijkeren in de rol van misdeelde tweederangsburgers.

Men zal pogen dit met zo weinig mogelijk ruchtbaarheid te doen.

Diefstallen en misdaden pleegt men in de duisternis en in stilte.

Reeds heeft de regering bij wet vastgelegd dat Vlaanderen nooit meer dan 50 % van de hogere ambten zal krijgen, al telt het 60 % van de Belgische bevolking. Reeds heeft de regering vastgelegd dat de Vlamingen in de Brusselse agglomeratie slechts 25 % van diezelfde ambten zullen mogen bezetten, ook al zijn de Vlamingen te Brussel veel talrijker.

Alle Belgen zijn immers gelijk voor de wet, maar de franstaligen staan erboven.

De meerderheid leveren wij wel bij de werklozen, bij de manoeuvres, bij de kleine boeren en zelfstandigen, bij de lagere ambtenaren en bedienden. De meerderheid leveren we ook bij de pendelarbeiders, waar nog steeds meer dan 200.000 Vlamingen werk moeten zoeken te Brussel en in Wallonië, in Nederland, Duitsland en in Frankrijk.

Overal is er industrie te veel, alleen in Vlaanderen is er te weinig.

Het waarom hebben we vernomen op het kongres van het socialistisch

gen en van het franstalig grootkapitaal te bevrijden is onze getalmeerderheid. Die verkwanselen of vergooien wil zeggen definitief afzien van een vrije ontwikkeling in de toekomst.

Wat ons te wachten staat van onze franstalige tegenstanders kunnen we reeds horen te Elsene - Brussel, waar de PVV zoals zij dat noemt, een franstalige oase wil in het leven roepen. De Vlamingen zullen binnenkort Elsene - Brussel niet meer mogen bezoeken om de oase - geneugten van ons franstalig Herrenvolk niet te storen met hun boeren- en proletenmentaliteit. Wellicht bedenkt men thans in de Brusselse salons voor de gewone Vlaamse volksmens, die uiteraard niet meer Frans kent dan de Waalse en Brusselse ministers en generaals Nederlands, een nieuwsoortige Jodenster die hij zal moeten dragen als hij de grond van onze eeuwenoude hoofdstad betreedt. Dit alles gebeurt dan in naam van de Vrijheid en van de Vooruitgang, beide woorden met een grote hoofdletter.

Niet alleen in de PVV is men de slaaf van deze Brusselse franstalige taalrascisten, ook de BSP voert te Brussel eenzelfde politiek en zelfs te Leuven geeft ze tweetalige verkiezingsbladen uit om de franstalige bourgeoisie ter wille te zijn. De CVP maakt geen uitzondering op de regel. Zelfs in het Vlaamse land deelt zij met de PVV de eer op vele plaatsen nog franstalige kandidaten voor de gemeenteraadsverkiezingen voorop te zetten.

Een stem voor de traditionele partijen, ook op gemeentelijk vlak, betekent een stem, nationaal, voor hun traditionele anti-Vlaamse politiek.

op de centrale gezagslichamen, telkens dit voor de Vlaamse belangen nodig is.

— De gemeente moet een zo groot mogelijke zelfstandigheid betrachten.

In de praktijk betekent dit dat de Volksunie op nationaal vlak zal ijveren voor de onverenigbaarheid van het ambt van burgemeester of schepene met dat van volksvertegenwoordiger of senator.

Bij ontstentenis aan voldoende staatsinitiatieven vallen er in onze steden en gemeenten nog heel wat eigen initiatieven te nemen op het kulturele, sociale en economische vlak. Aan actieve cultuurpolitiek dient gedaan en een kultureel paspoort voor de jongeren ingevoerd. Initiatieven dienen genomen op het haast braakliggend terrein van volksopleiding en vrijetijdsbesteding. Onder meer dient gezorgd voor meer speelpleinen, sportvelden en zwemgelegenheden voor de jongeren.

Moderne opvattingen dienen doorgezet op het gebied van de stedenbouw en meer sociale initiatieven uitgewerkt voor alle minder begoede groepen. Dringende impulsen moeten er komen tot nieuwe investeringen, omdat de staat hier grotendeels in gebreke blijft.

De oude roest dient uit de gemeentescharnieren verwijderd.

Deuren en vensters dienen wijd opengegooid voor de vernieuwing.

Een actieve opbouwende jonge oppositie meldt zich aan: de Volksunie, Vlaams en sociaal, in sommige steden en gemeenten thans reeds verruimd tot een breed Vlaams front.

Wij hopen dat de kiezers ons de kans zullen geven te bewijzen wat we waard zijn.

Wij danken hen daarvoor reeds bij voorbaat.

DE VOLKSUNIE EN 11 OKTOBER

« Antwerpen boven ». Onder die Sinjorenleuze is de Antwerpse Volksunie ten strijde getrokken voor de gemeenteverkiezingen. Het is een fiere leuze en ze getuigt allerminst van minderwaardigheidskompleksen. En terecht mag Antwerpen zich doen doorgaan als de voorpost, de stad die de spits afbijt. Het is toch te Antwerpen dat na de jongste oorlog de eerste tekenen van Vlaams leven zichtbaar werden. Het is toch te Antwerpen dat de Volksunie ontstaan is. Het is toch Antwerpen dat drie V.U.-parlementairen naar de kamers zond. Antwerpen, de stad van de grote Vlaamse betogingen, van het Vlaams Nationaal Zangfeest. Antwerpen, de burcht van de Volksunie, de kultuurdraagster van Vlaanderen, de stad waar de toon wordt aangegeven en waarnaar in dagen van strijd wordt opgekeken. Antwerpen ten slotte, de échte en enige wereldstad in ons land, omdat zij ligt aan de stroom die de uitweg biedt naar alle 's Heren landen.

LIJSTAANVOERDER MR SCHILTZ

De Volksunie is te Antwerpen voor de gemeenteverkiezingen thans volledig zelfstandig in het strijdperk getreden met een lijst van 43 man, aangevoerd door gemeenteraadslid Hugo Schiltz. Advokaat Schiltz is een in Antwerpen en ook in gans Vlaanderen bekende en alomtgewaardeerde figuur. Hij is nuchter, wetenschappelijk geschoold en sociaal-voelend. Als student behaalde hij aan de universiteit verschillende belangrijke diploma's in recht, economische wetenschappen en filosofie. Hij was één der eerste promotors van de herleving van het Vlaams studentenleven, wat gepaard ging aan een uitgesproken sociaal gevoel. Inderdaad nam hij als eerste in ons land het initiatief tot het inrichten van sociale stages voor studenten, thans ruim verspreid. Zo beleefde hij tweemaal zijn vakanties als gewoon arbeider en als mijnwerker. In 1958 werd hij — ingevolge een akkoord C.V.P.-Volksunie op de laatste plaats van de lijst met een indrukwekkend aantal voorkeurstemmen als gemeenteraadslid verkozen. Sedertdien leverde hij het bewijs van een grote politieke begaafdheid. In een indrukwekkende reeks interpellaties verdedigde hij de Antwerpse belangen op economisch, cultureel en Vlaams gebied: de havenuitbreiding, de samenwerking van alle Antwerpse gemeenten, de coördinatie met Noord-Brabant (Nederland), de transmutatieklassen, universiteit Antwerpen enz... zijn enkele der onderwerpen. Alomgekend is zijn hardnekkige strijd voor het behoud en de aanmoediging van de Antwerpse luchthaven en zijn scherpe aanklachten tegen de Brusselse geeuwghonger waaraan de Antwerpse belangen steeds meer geofferd worden. Meester Schiltz is een man waarop de Volksunie terecht fier kan gaan. Zijn bekwaamheid en zijn bijval zetten een grote partij er toe aan belangrijke ambten aan Mr Schiltz

aan te bieden. Hij heeft de verleidelijke aanbiedingen bedaarnd van de hand gewezen, wat wel pleit voor zijn grote Vlaamse trouw en zijn onomkoopbaarheid. Met Mr Schiltz verzekert de V.U. aan de Sinjoren een bewakende hardnekkige en moderne verdediging van de Antwerpse en Vlaamse belangen.

VOORRANG VOOR DE HAVEN

Reeds thans staat het vast dat de Volksunie te Antwerpen op 11 oktober een schitterende overwinning zal behalen, en dat de stem van onze partij krachtiger dan ooit zal weerklinken in het Antwerpse stadhuis. Samen met een lijst vol klinkende namen, kan de Antwerpse V.U. ook een schitterend programma naar voren brengen, programma waarvan de voornaamste punten hier even zullen belicht worden.

Daar is natuurlijk allereerst de haven. Antwerpen heeft op dat gebied een eeuwenoude traditie, bene-

mens een faam als wereldhaven hoog te houden. Zij wordt in haar gerechtvaardigde ambities echter op een haast ongelooflijke wijze gedwarsboomd door de heren die te Brussel over de plannen beslissen en tevens de nodige kredieten moeten verlenen. Wil Antwerpen gelijke tred houden met New-York en Rotterdam, dan moet de loop van de Schelde drastisch

aangepakt worden, zoniet blijven de superschepen tot 100.000 ton uit Antwerpen weg. Inderdaad hebben de Nederlanders reeds twee havens waar dergelijke superschepen kunnen binnenlopen: Rotterdam en Vlissinge. Deze laatste — de Sloe-haven — zal mettertijd ongetwijfeld de grote konkurrent worden voor Antwerpen dat gehandikapt wordt door de Schelde die dringend dient aangepast voor schepen van grote tonnemaat. De bewijzen van Brusselse sabotage zijn voor iedereen die een beetje betrokken is bij de zaak, duidelijk. Daarom wil de Volksunie het beheer over de Schelde losmaken van Brussel en samen met dat van de haven toevertrouwen aan een breedopgevat autonoom bestuur waarin zetelen: de stad, samen met de omliggende besturen, de arbeiders, de havenondernemers en -gebruikers. Dit havenbeheer zou over wettelijk bepaalde kredieten beschikken en ruime bevoegdheden in alles wat de uitbouw van de haven betreft met haar verbindingen te land per spoor en per vliegtuig (Deurne).

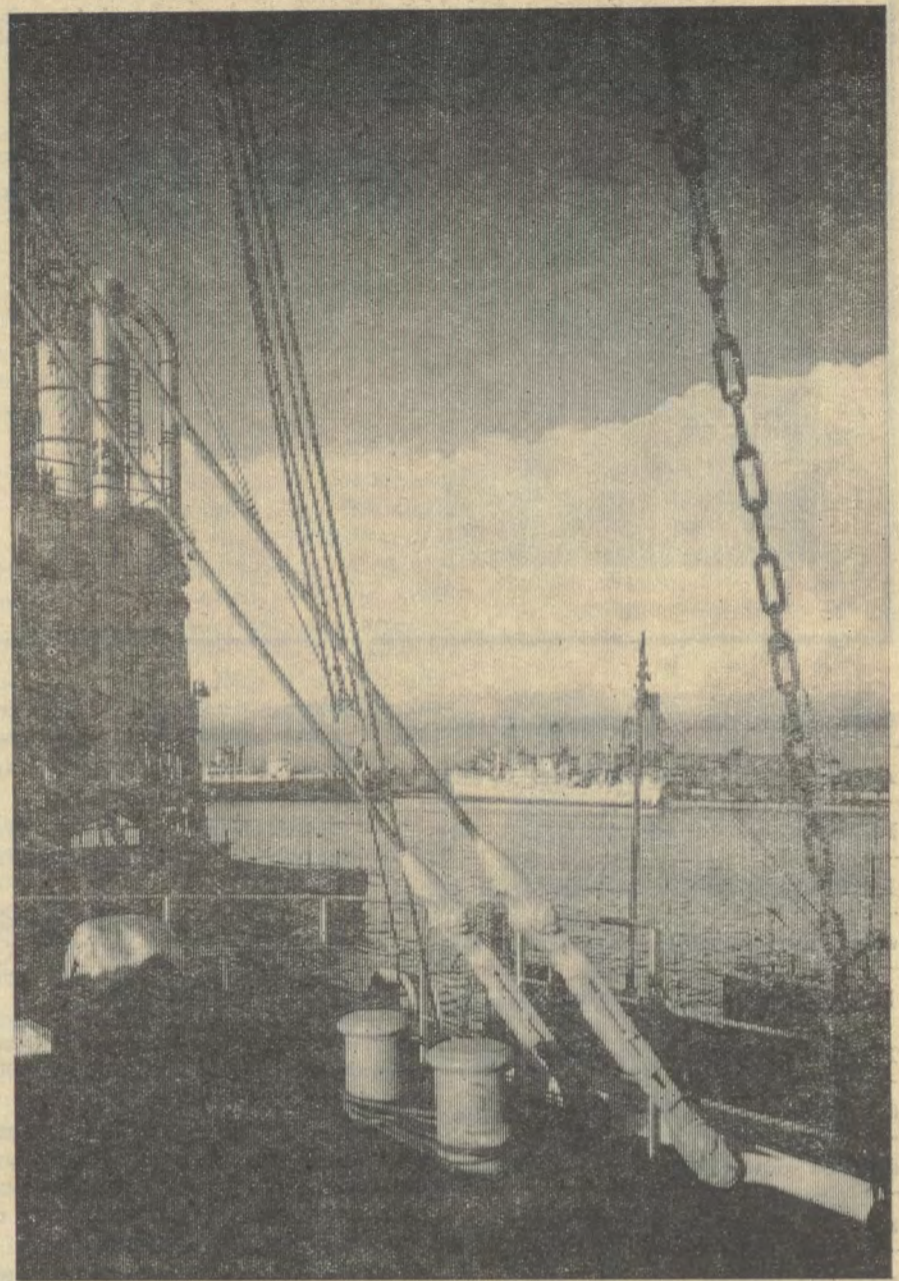
Bovendien dient zeer nauw samen te werken met het Waasland, Noord-Brabant, Zeeland en Nederland in het algemeen. Het moet gedaan zijn met het onzinnig en ongezonder bekampen van Rotterdam, waarbij voor Antwerpen geen voordeel te halen is en wij ons in Nederland slechts wrok kunnen halen. Wanneer werkelijk zou kunnen gestreefd worden naar een zeer ruime samenwerking, dan zou van de ganse delta der grote rivieren, ja van het hele Benelux-middegebied, één reusachtig industrieel

ontwikkeld havenkompleks te maken zijn, het welvarendste en het grootste in de wereld.

HET VLEGVELD

MOET BEHOUDEN BLIJVEN

Nauw verbonden met de haven, juist omdat zij een aanvullende rol speelt, is de Antwerpse luchthaven te Deurne. De afschaffing ervan werd beslist door de Antwerpse C.V.P.-manitoe minister Segers en de verdere likwidatie wordt voortgezet door de C.V.P.-er Bertrand die met alle mogelijke middelen de ontwikkeling of zelfs de normale bedrijvigheid, tegengaat. De redenen van deze onzinnige afschaffing zijn duidelijk: buiten de belangen die enkele — zeer dicht bij sommige ministers staande — grondspekulanten hebben bij het opvouwen van het vliegveld, is er ook de Brusselse geeuwghonger, Brussel dat ook hier weer opduikt om de lakens naar zich toe te halen. Tegen de afschaffing heeft de Volksunie, vooral bij monde van haar gemeenteraadslid Mr Schiltz, zich krachtig verzet, en zal zij zich ook tot het uiterste blijven verzetten. Alle middelen zullen ons daarbij goed zijn. Wij worden trouwens in ons rechtmatig streven bijgestaan en gesteund door alle vooraanstaande Antwerpse verenigingen en kringen, zowel uit de handel, de nijverheid, het toerisme en zelfs de plaatselijke A.C.V.-afdeling van het vliegveld Deurne die brutaal in de hoek werd geduwd door de minister, toen zij het waagde te protesteren. Ook de Antwerpse pers heeft

ANTWERPEN BOVEN!

eensgezind stelling genomen ten voordele van het behoud der luchthaven. Nochtans wordt zij daarin niet bijgesprongen door de politiekers der grote partijen, die angstvallig zwijgen wanneer deze kwestie wordt aangesneden. Want ook de socialistenvan zitten mee in het komplot net zo goed als de liberale spitsbroeders en wanneer het er op aankomt te Brussel de luchthaven te verdedigen, lappen zij de Antwerpse belangen doodeenvoudig aan hun laars.

EEN UNIVERSITEIT VOOR IEDEREEN

Over het onderwerp universiteit is reeds tot in den treure geschreven en gesproken. Het is voor burgemeester Craeybeckx de redplank waaraan hij zich vastklampt om zijn gehavend prestige op te kaefateren. Evenals de luchthaven geldt het hier naast een algemeen Vlaams en sociaal belang een specifiek Antwerps belang. Beseft men wel goed dat de tweede grootste stad van het land, de hoofdstad van Vlaanderen het moet stellen zonder universiteit? Gaat het nog langer op de grootste haven, het grootste industriële kompleks van het land te laten uitgroeien zonder universitaire laboratoria, zonder scheepsbouwinstituut enz...?

Intussen zwijgt het kollege van burgemeester en schepenen in alle talen over dit zo nijpende vraagstuk. De reden is gemakkelijk te vinden: de socialistenvan zweren bij een rijksuniversiteit, bestuurd door de Brusselse administratie van Onderwijs (waar zij de lakens uitdelen). Vlaamse bekommernissen spelen bij hen geen rol (houden zij inderdaad ook niet de franstalige sekte van de Rijkshandelshogeschool in stand?) enkel hun partijbelang telt.

De C.V.P.-ers houden het bij het programma der spreiding van kandidaturen, omdat de bisschoppen dit wensen en om via het hoger onderwijs ook hun partijbelangen te steunen (zo beletten zij immers het ontstaan van een groep onafhankelijke, radikaal Vlaamse hoogleraren). Het resultaat is dat de hele kwestie blijft hangen.

In de plaats van deze miserabele politieke koehandel tussen C.V.P. en socialistenvan heeft de Antwerpse V.U. (hierin gesteund door gans de partij) een eigen oplossing: die van een autonome Antwerpse universiteit, bestuurd door een raad waarin zeten: afgevaardigden van de Provincie, de Stad en de Gemeenten, van de nijverheid, de handelskringen, de middenstanders en arbeiders, de professoren en studenten. Geen benoemingen van professoren door partijministers, maar door deze raad, in overleg met de academische overheid!

Een pluralistische universiteit, voor iedereen. Een enkele universiteit waarin gelovigen en niet-gelovigen, voor de vakken waar dit pas geeft, onderwezen worden door professoren van hun gezindheid: waarin iedere levensbeschouwelijke richting zich vrij kan uiten door aalmoezeniersdiensten, eigen vergaderlokalen enz., maar waarin tevens een solidaire gemeenschapszin kan groeien tussen Vlamingen van verschillende richtingen. Geen 19de eeuwse universiteit, geen schoolstrijd-universiteit, maar een hogeschool der toekomst. Dat wil de Volksunie.

UITWEGEN VOOR HET VERKEER

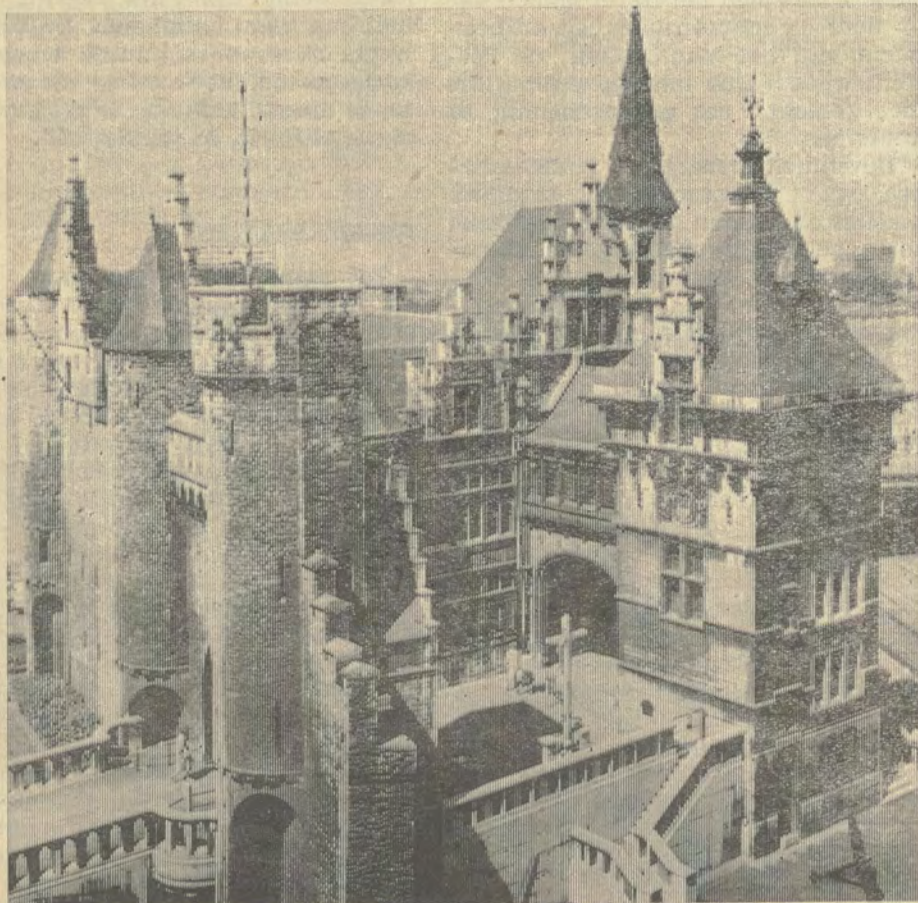
Er is waarschijnlijk geen tweede stad in Europa waar het verkeer zo chaotisch is als te Antwerpen. De onmogelijke toestanden aan de tunnel zullen de meeste lezers wel bekend zijn. Sinds tientallen jaren is deze tunnel te klein voor het steeds drukker wordend verkeer. Tot de bouw van een nieuwe tunnel werd veel te laat overgegaan en bovendien wordt er op een ellendige wijze getreuzeld met de uit te voeren werken. Van een derde oeververbinding — zoals zij steeds werd geëist door de Volksunie — die meer naar het noorden zou liggen en van zeer groot belang is voor de haven die zich in die richting uitbreidt, is er intussen geen sprake meer. Gaat men, wanneer de nieuwe tunnel er is voortgaan het verkeer dat afkomstig is van de haven, of er voor bestemd is en dat meestal uit zeer zwaar vrachtvervoer bestaat, doorheen de stad blijven leiden?

De toevoerwegen naar Antwerpen zijn haast alle in een erbarmelijke staat. Van de E-3 is er nog steeds

ANTWERPEN

VLAAMSE POORT OP DE WERELD

geen de minste spoor: richting Gent gaat het over een baan die overbelast is en talloze hindernissen opwerpt. Richting Nederland is het zo mogelijk nog erger gesteld. Het verkeer naar Brussel gaat via een reeks hindernissen, nauwe straten en flessennekken, terwijl de beruchte brug (kemelbrug van de liberalen neette het destijds in de kiespropaganda van de C.V.P.) te Wilrijk er nog altijd is.

Het verkeer in de binnenstad is ongelooflijk. De wantoestanden vloeien vooral voort uit een verkeerde politiek van openbare werken die slechts beoogt elektorale voordelen te halen door het bevoordelen van bepaalde (vooral nieuwe) wijken. In het havengebied is de chaos volledig. Het vrachtvervoer, de arbeiders en bedienden worden er op meest ongelooflijke wijze gehinderd door allerlei obstakels en vooral door de veel te nauwe bruggen.

De Volksunie wil in dit verband dat er te Brussel nu eens eindelijk door alle Antwerpse mandatarissen uit het Antwerpse stadsbestuur, gezamenlijk en krachtadig op de tafel zou worden geklopt. Slechts op die wijze wordt het mogelijk dat Antwerpen het volle pond krijgt. Waar er te Brussel op ieder kruispunt een

viadukt of een tunnel werd of wordt gebouwd, om het verkeer vlot en gemakkelijk te doen verlopen, eisen wij voor de hoofdstad van Vlaanderen hetzelfde.

De Antwerpse vraagstukken die wij hier bondig uiteengezet hebben, hebben in grote lijnen ook betrekking op de omliggende gemeenten, op de Antwerpse voorsteden. In talrijke van deze plaatsen neemt de Volksunie deel aan de gemeenteverkiezingen. In het raam van het door Mr Schiltz uitgewerkte plan voor intercommunale samenwerking kan er zeer veel verwezenlijkt worden en is er baat te vinden voor een gebied dat zich toe ver buiten het Antwerpse stadscentrum uitstrekt. Daarvoor dient er aan dezelfde touw trekken te worden en gestreden tegen diegenen die te Brussel de lakens naar zich toe willen halen, daarbij geholpen door hun knechtjes in de gemeentebesturen van het Antwerpse. Het is de taak van de Volksunie ernaar te streven dat in de toekomst een brede intergemeentelijke samenwerking wordt mogelijk gemaakt waardoor het baltig saldo van de inspanningen gaat naar diegenen die er recht op hebben en waarbij een eerste stap wordt gezet in de richting van een autonoom en eigen Vlaams beheer.

EEN BOER WORDT VAN ZIJN ERF VERJAAGD...

Het meest overtuigende bewijs dat men kan vinden om de onbekwaamheid, de pietluttigheid en de onmacht van de Antwerpse stadhuispolitiekers aan de kaak te stellen, is te zoeken in de Antwerpse Polders. Hier kregen zij in de loop der jaren immers het beheer over zes dorpen: achtereenvolgens werden Oosterweel, Wilmarsdonk, Oorderen en later Lillo, Berendrecht en Zandvliet aangehecht bij Antwerpen en ging het bestuur van deze gemeenten over in Antwerpse handen. Met de aanhechting ging de gemeentelijke autonomie der polderdorpen verloren en kwam gans de administratie bij het Antwerpse stadhuis te liggen.

De aanhechtingen konden doorgevoerd worden onder het mom van de havenuitbreiding. En inderdaad, niemand — ook niet in de Polder — heeft ooit betwist dat de haven zich diende uit te breiden en dat daartoe alle andere belangen ondergeschikt waren.

VERLIES VAN ZELFSTANDIGHEID

Als eerste betwisting kan evenwel aangehaald worden of het wel nodig was daarom de volledige zelfstandigheid van de betrokken gemeenten te niet te doen. Het grootste gedeelte van de dorpen valt — hoe men het ook draait of keert — immers buiten het bestek van de havenuitbreiding. De gemeentelijke administratie liep er gesmeerd en de uitvoering van zekere plannen — die gepaard zouden kunnen gaan aan een uitbreiding van de havencomplexen (maar die de Antwerpse strategen zelfs niet hadden) zou geen hinderpalen ontmoet hebben bij de gemeentelijke overheden, zeker niet wanneer zij zouden doorgevoerd geweest zijn in het raam van een gezonde intercommunale samenwerking zoals de Volksunie die voorstaat.

Daarmee klopt men evenwel bij de stadhuisregeerders in Antwerpen aan dovemansoren. Bij hen is er geen sprake van planning, van menselijke waarden of van gezonde samenwerking. Het was er hen om te doen zoveel mogelijk grondgebied bij Antwerpen te voegen, hun kiesklienteel uit te breiden, hun materiele voordelen te vergroten en hun totale macht te vestigen. De Antwerpse Polder werd voor de potentaten van het Antwerpse stadsbestuur een echte kolonie, waar zij naar willekeur en goeddunken kunnen heersen.

Enkele voordeelden zullen hierbij duidelijkheid brengen.

ONTEIGENINGEN

Toen bij het begin dezer eeuw, Oosterweel langzaam werd aangewreton door Antwerpen en later — ondanks het protest van de burgemeester en de bevolking — helemaal werd aangehecht, begon hiermee voor de Polder de tragedie van de onteigeningen. Er was geen sprake van dat de bewoners, die dan toch een offer brachten in het algemeen belang, ruim vergoed en schadeloos gesteld werden voor het verlies van hun bezittingen en voor het ontnemen van hun broodwinning. Integendeel, met allerlei dwangmethoden en drukking wist men zo goedkoop mogelijk te onteigenen, terwijl er van schadeloosstelling voor het ontnemen van de broodwinning geen sprake was.

Hetzelfde gebeurde te Wilmarsdonk en Oorderen, die in 1927 bij Antwerpen werden ingelijfd, ook reeds onder het motto van havenuitbreiding, alhoewel er pas nu (en dan nog buiten de dorpskommen) werken aan de gang zijn. De bewoners werden hier eveneens onteigend tegen 'n appel en een ei, maar mochten tegen een lage huurprijs in hun woningen blijven. Deze — op zichzelf nochtans hoogst eigenaardige handelwijze — wordt door de stadhuisstrategen altijd met veel brio — als het toppunt van sociaalvoelen — van de daken geschreeuwd. De Antwerpse potentaten vergeten echter dat er sinds meer dan veertig jaar geen veranderings- of herstellingswerken werden uitgevoerd aan de huizen van Wilmarsdonk en Oorderen zodat deze dorpen het uitzicht hebben van openluchtmuzea. Wilden de bewoners toch enigzins fatsoenlijk behuisd zijn, dan dienden zij de herstellingswerken zelf te bekostigen. Zo ook de landbouwers die hun gebouwen en materiaal dienden aan te passen aan de moderne omstandigheden. Op dit ogenblik worden Wilmarsdonk en

Oorderen gesloopt, de bewoners uit hun huizen gezet, maar van schadevergoeding vanwege de stad is er geen sprake!

BRANDSTICHTING

De geschiedenis herhaalt zich steeds. Toen in 1957 drie andere Polderdorpen, Berendrecht, Lillo en Zandvliet er moesten aan geloven en bij Antwerpen werden ingelijfd, trachtte het stadhuis ook weer zo goedkoop mogelijk te onteigenen en te zwijgen over schadevergoedingen voor het verlies van bestaansmogelijkheden. Hier waren de betrokkenen echter reeds geleerd en na gerechtelijke procedures werden zij in het gelijk gesteld. Evenwel geeft de stad zich nog niet gewonnen, want ook omtrent de betaling van de eigendommen worden — door hen die een normale prijs willen — procedures gevoerd. Is dit geen hoogst ongezon-

denstanders die hun bedrijven en bestaansmogelijkheden verliezen, zeer erg benadeeld, dan is dat al evenzeer het geval met arbeiders en bedienden, bezitters van een woning. In de met afbraak bedreigde dorpen Wilmarsdonk, Oorderen, Lillo wonen talrijke kleine lieden: arbeiders en gepensioneerden die er in hun bescheiden huizen tot op hun laatste levensdag gelukkig zouden geleefd hebben. Met het schrale onteigeningsgeld dat de Wilmarsdonkenaren en de Oorderenaren destijds (het is nu al bijna veertig jaar geleden) ontvingen en dat sindsdien zeer ontwaard is, met de som die de Lillose inwoners voor hun bescheiden woning thans ontvangen, kan geen nieuwe woning aangekocht worden, kan in vele gevallen niet eens een stukje grond gekocht worden, want in tegenstelling met de bedragen die Antwerpen voor te onteigenen bouwgronden betaalt, dient men in de naaste omgeving vier tot

BANKROET VAN STADSPOLITIEK

de toestand? Daar waar men de mensen, die van hun bedrijven verjaagd of uit hun huizen gezet worden, met de grootste tegemoetkomingen zou moeten behandelen, daar waar alles in het werk zou moeten gesteld worden om hen te helpen bij het zoeken naar nieuwe bestaansmogelijkheden, laat men het zo ver komen dat — door de schraapzucht, en de hebzucht van het stadsbestuur, de Polderbewoners zich moeten wenden tot het gerecht om genoegdoening te verkrijgen.

Bovendien worden de stadhuisheeren kwaad wanneer zij op tegenstand stuiten en nemen zij hun toevlucht tot ongelooflijke maatregelen. Enkele voorbeelden volstaan: te Wilmarsdonk werd een landbouwer — die na een operatie aan de nieren, doodziek te bed lag — bij het ochtendkrieken door met oorlogsgeweren gewapende stadspolitie uit zijn huis verjaagd, nadat men een smid onder wapendwang de deur had laten openbreken. De broer van de betrokkene die hulp wilde gaan bieden werd dusdanig geslagen dat hij naar het ziekenhuis diende gebracht waar hij enkele dagen bewusteloos heeft gelegen! Tegenwoordig gaat het nog anders: de uitdrijvingen gebeuren nu door een officieel van stadswegen aangestelde brandstichter, die de hoeven in de Polder doodgewoon boven de hoofden van de bewoners in brand komt steken!

DE KLEINE MAN

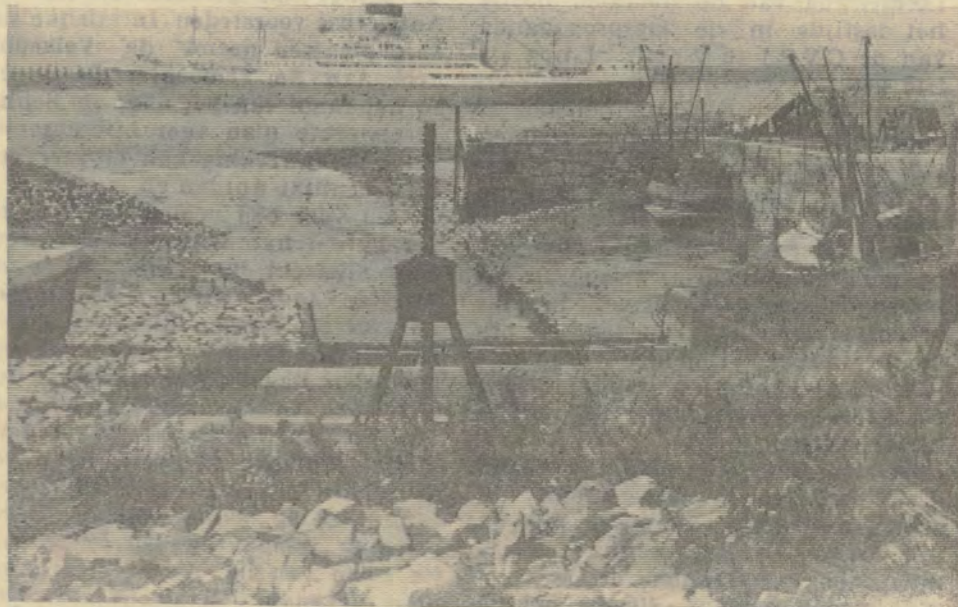
Worden de landbouwers, de mid-

vijfmaal en zelfs tienmaal meer neer te tellen! Begrijpelijk dan ook dat de zwarte vlaggen steken te Lillo! Begrijpelijk vooral wanneer men de behandeling kent die deze mensen beschoren is. De betrokkenen worden individueel naar Antwerpen geroepen waar 'n streng administratieve dienst, zonder enig menselijk begrip, zich met hun geval bezighoudt. De Poldernaars staan er als laten tegenover kasteelheren. Eenvoudige mensen — en de meeste verkeren in dit geval — staan altijd in de minderheid.

ONBEKWAMEN

Tot zover de onteigeningen. Wat nu het beheer van de stad Antwerpen over de aangehechte dorpen betreft: dit laat op alle gebied te wensen over. Er zouden boeken te schrijven zijn hierover, maar in het beperkt bestek van deze bijdrage zullen wij ons houden aan de voornaamste punten. Buiten de onbekwaamheid om te besturen in het algemeen, is er vanwege de stadhuispotentaten niet het minste begrip voor de totaal van de stadsmens verschillende mentaliteit van de Polderbewoners. In een streek die sinds eeuwen bestuurlijk goed was ingedeeld — de Polderbesturen behoren tot de oudste democratische organen hier te lande — in een streek die een sterke en besloten samenhang heeft, geheel landelijk is ingesteld met eigen zeden en eigen gebruiken, komt Antwerpen een ware kolonialistische politiek voeren.

(vervolg blz. 11)

Het haventje van Berendrecht dat moet verdwijnen onder zandopspuitingen. Foto bovenaan: de doodzieke landbouwer Fiel de Schutter wordt uit zijn boerderijtje gejaagd.

TOT in den treure heeft men onze oren doen tuiten van de Waalse minorizatievrees, die alleen kon opgelost worden door een grondwetsherziening, die een grendel op onze Vlaamse getalmeerderheid zou plaatsen. Het bewuste deel van het Waalse volk zou dit van ons eisen evenals de welbegrepen Belgische vaderlandsliefde.

De eunuchen van de Vlaamse kleurpartijen waren natuurlijk onmiddellijk akkoord, de Vlaamse P.V.V. omdat ze omvervalt bij elk patriotisch deuntje, de B.S.P. omdat ze zo de eenheid van de B.S.P. wilde redden, haar hoogste doel, de Vlaamse C.V.P. omdat ze zich steeds willoos laat leiden door de partijleiding en de machten achter de schermen.

Wij hebben die grendelgrondwet

Men heeft dus grof spel gespeeld. Men heeft Vlaanderen eens te meer bedrogen door de Waalse volkswil bij ons vervalst voor te stellen.

Het is valsmunterij van de ergste soort. Men wil ons blijvend koloniseren, niet om de eenheid van het land te redden maar wel omwille van de eenheid van de B.S.P. en omwille van de brandkoffers van het Brussels grootkapitaal die verder dienen gevuld op het zweet en de werkkracht van onze Vlaamse bevolking.

Heel dat spel om de grondwetsherziening is een ongehoord schandaal, een nooit geziene zwendel. Van de Vlaamse kleurpolitici moet men echter niets anders verwachten. Reeds 134 jaar slikken zij alle vernederingen en helpen zij ons volk vernederen en uitzuigen.

kiezingen toen de Volksunie vijf zetels haalde in de Kamer. Van schijnbaar vraagstuk werd het Vlaams probleem toen reël!

De historici zullen het niet moeilijk hebben dit na te gaan in de jaargangen van de Belgische kranten. Ze dienen alleen maar De Standaard, Het Volk en La libre Belgique erop na te slaan en ze zullen de zaken vlug doorhebben.

DE heer Verroken heeft zijn gemis aan kennis van de geschiedenis van de Vlaamse Beweging nog verder bloot gegeven door de vaststelling dat de opmars naar Brussel en Antwerpen een sterke reactie van de franstaligen voor gevolg hadden en door bijgevolg

DE hoofdvogel werd echter afgeschoten door De Saeger.

Hij had op die studiedag alleszins heel wat meer praag dan te Hertoginnedal. Zijn tegenstrevers waren hier inderdaad afwezig. De « Vlaamse leider » achtte het zelfs nodig onrechtstreeks de IJzerbedevaarders uit te schelden voor achterlijk. Dit zal zijn lijfkrant De Standaard, die de IJzertorenleuze A.V.V.-V.V.K. in haar banier voert ontzettend veel genoegen doen. Haar nieuwe Vlaamse « held » durft ten minste mannelijke taal spreken.

De vaststelling dat de Fayat-boys of jonge Vlaamse diplomaten niet naar IJzerbedevaarten gaan is eenvoudigweg subliem! Die jongens zitten immers in Amerika, Azië of Afrika op hun post en kunnen inderdaad bezwaarlijk even heen en weer vliegen. De vele vrienden en partijgenoten, die we echter onder hen tellen, aarzelen echter niet als ze in het binnenland met vakantie zijn samen met ons naar deze achterlijke bedevaart te trekken.

De heer De Saeger neemt het ons verder kwalijk dat de Volksunie meedoet aan de gemeenteraadsverkiezingen! Wat gaat hem dat aan? Dat hij probeert baas te worden in de C.V.P., bij ons maakt hij daarvoor geen kans. Wij doen datgene wat we voor Vlaanderen noodzakelijk vinden. We hebben thans een 150 lijsten en binnen zes jaar hopen we er meer dan 300 te hebben. Moge dit vooruitzicht hem een troost zijn.

DE Saeger wil anderzijds de Volksunie niet in schepenkolleges met de C.V.P. Hij wil alleen met B.S.P.-ers akkoorden aangaan. Wij danken hem voor deze bekentenis.

Vooreerst zijn we niet bereid alles te verkopen voor een burgemeestersjerp of een ministerschap zoals er sommige C.V.P.-politici bestaan, die de heer De Saeger wel zeer goed kent. En daarbij als de C.V.P. de meerderheid niet heeft zal zij het niet voor het zeggen hebben! Wij zullen het hoofd koeler houden dan onze vriend De Saeger en de C.V.P. als gebeurlijke partner niet a priori uitsluiten, daar waar men ons nodig zal hebben.

door Wim Jorissen

ZWENDEL EN BANKROET

steeds met de moed der wanhoop bestreden omdat we weten dat het een antidemokratische en reaktionaire zet is van onze Brusselse koloniatoren om de verdere Vlaamse ontvoogding voortaan grondwettelijk onmogelijk te maken en ons gekoloniseerd te houden.

DE Walen hebben thans eveneens het Brussels spel ontmaskerd en onze Vlaamse kleurpolitici in hun hembd gezet.

Want over welk Wallonië praat men als men het heeft over de Waalse minorizatievrees? Toch niet van het politiek niet bewust gedeelte, want dat zegt niets en eist niets.

Maar toch wel het bewust en agerend Wallonië dat zijn uitdrukking vindt in de Waalse Volksbeweging (M.P.W.) en haar dagblad La Wallonie en weekblad Combat (socialistisch), in de Waalse Liberale Beweging (Mouvement Liberal Wallon), in de Waalse Vernieuwingsgroep (Rénovation Wallonne: Katoliek) en in La Wallonie Libre (Waalse nationalisten)?

Welnu al deze groeperingen hebben gezamenlijk in het dagblad «La Wallonie» van 25 september een oproep gedaan aan alle Vlaamse democraten (Adresse aux démocrates flamands) waarin ze uitdrukkelijk verklaren geen grendelgrondwet te willen!

Letterlijk schrijven zij wat volgt:

« De Waalse Bewegingen hechten er aan de Vlaamse democraten ervan op de hoogte te stellen dat zij vijandig staan tegenover elke grondwettelijke procedurekneep die er zogenaamd toe zou strekken « de Walen te beschermen tegen hun minderheidspositie » in het Belgisch parlement. Het Waalse volk wenst niet te genieten van het ontrend statuut van beschermde minderheid ».

HET is trouwens niets nieuws. Herhaaldelijk hebben vooraanstaanden uit de Waalse Beweging soortgelijke taal gesproken.

Het zal helaas niet veranderen tenzij de bevolking zelf zich van hen afkeert. Dit proces is echter gelukkig aan gang.

DE studiedag van de Vlaamse C.V.P. heeft geen antwoord gegeven aan het Waals adres. Men heeft wat kritiek over de grondwetsherziening naar voor gebracht maar het beginsel zelf van de grendelgrondwet werd niet eens ernstig betwist.

De studiedag was even tam en even gedwee als de Vlaamse C.V.P.-ers nu eenmaal zelf zijn.

De partijvoorzitter en tal van ministers waren daar. Dit was voldoende om iedereen braafjes nietszeggende dingen naar voor te laten brengen. Noch de partijvoorzitter, noch een van de ministers vond het geval de moeite waard om het podium te beklimmen!

Partijsekretaris Tindemans heeft willen laten zien dat hij een behoorlijk gedocumenteerde en academische redevoering kan in elkaar steken. Dit zal de academici genoegen doen.

Uit zulk slag redevoeringen wordt echter zelden een aktie geboren en zij betekenen gewoonlijk niet meer dan een slag in het water.

JAN Verroken had het anderzijds weer gevonden. Jan vindt er altijd iets op! Het werk van de Vlaamse C.V.P. wordt niet genoeg gewaardeerd volgens hem. Want het is de Vlaamse C.V.P. die de Vlaamse Beweging altijd gedragen heeft en de geschiedenis zou dit moeten boekstaven! Jan is er alvast mee begonnen!

Een paar vragen slechts aan onze lezers.

Wanneer is men opnieuw over de Vlaamse Beweging beginnen te praten? Toch omstreeks 1954. De Volksunie haalde toen één zetel.

Wanneer is men de Vlaamse Beweging weer als het gevaar gaan inzien in de C.V.P. en in de franstalige kringen te Brussel? Toch in 1961. Vlak na de ver-

hun groot positief nut te betwijfelen. Als de heer Verroken eens een geschiedenis van de Vlaamse Beweging opslaat zal hij vlug zien dat elke Vlaamse verovering het gevolg was van langdurige en scherpe Vlaamse offensieven maar dat die ook altijd gepaard gingen met uitermate scherpe reacties van de franstaligen. Hij moet b.v. alleen maar denken aan de gelijkheidswet of de vernederlandsing van de Gentse universiteit.

Verroken vindt het verder een verovering de mogelijkheid Vlaamse scholen afgedwongen te hebben te Edingen. Wil Verroken ons eens vertellen, hoeveel kinderen er te Edingen in Vlaamse scholen zitten? Geen enkel! De taalwetten zijn te Edingen waard wat ze te Brussel waard zijn. De enige oplossing voor Edingen was het volledig Vlaams statuut, zoals het Centrum Harmel het vooropzette. Maar ja bij de bespreking van het taalgrensvraagstuk was de leuze van Verroken: « Soyons bon prince ». Door zijn « prinselijke » houding werden duizenden Vlamingen aan de verfransing overgeleverd.

HET Vlaams bewuste Vlaanderen heeft dus volgens ons wel een juiste waardering voor het werk van de Vlaamse C.V.P., waar ze die partij doodeenvoudig afschrijft. Waarmee de C.V.P. juist krijgt wat ze verdient.

Volksvertegenwoordiger Kiebooms was even argeloos - of doortrapt argeloos? - als altijd.

Hij verzette zich tegen de wijziging van de verjaringswet van 20 naar 30 jaar. Uitstekend! Maar waarom vroeg hij de aanwezige eerste-minister en de aanwezige ministers Segers, Van Elslande en Custers niet waarom ze die wet in de kabinetsraad goedgekeurd hebben? Custers wist toch waarover het ging?

Kiebooms wist dit alles toch even goed als wij? Waarom dan de volksmens willen bedriegen door de voorstelling dat alleen minister Vermeylen voor die wet was?

BECO

Levering van Gas- en stookolie
vanaf 1000 l. over het ganse land!

Kwaliteit Dienst Beco-prijs!

Paardenmarkt 20 Antwerpen
Tel. (03) 32.04.77-32.02.10

KIES BECO : GOED GEKOZEN!

Interfonie

Geluidsversterking in de perfectie voor
zalen, reclamewagens, kerken, huiskamers, enz...

Wendt U in vertrouwen tot:
ELECTRO-AKOUSTIEK

“DE GELUIDSBRON”

Lange Leemstraat 7 a
ANTWERPEN - Tel.: 33.04.95

Radio - T.V. - draagbare radiotoestellen
platendraaiers. Wij vertegenwoordigen
enkel merken van de hoogste hoedanigheid -
Bandopnemers vanaf 2.250 F.
tot 117.000 F.

Op vertoon van deze aankondiging geniet
U speciale voorwaarden.